ANUL III No. 22-24 DECEMBRIE 1926

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREŞTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Redacţia şi Administraţia la Arhiepiscopia Bucureştilor

Abonamentul pentru preoţi, diaconi şi instituţii 100 lei pe an, pentru cântăreţi şi paracliseri 60 lei pe an

PARTEA OFICIALA

MIRON

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureştilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei şi Patriarh al României.

Celorce vor ascultà şi cetì aceste poveţe părinteşti: Har şi Pace dela Părintele cel ceresc; iar dela Noi binecuvântare şi salutare arhiepăstorească.

Iubiţi fii sufleteşti!

„Hristos pre pământ.... INALŢAŢI-VA".

Naşterea[1]) Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos e sărbătoarea păcii şi a unei noui întocmiri a vieţii omeneşti; — întocmire, în care puterea spirituală stăpâneşte şi conduce, ca cea dintâiu, viaţa omenească în toate manifestările ei. Câte îndrumări luminoase se desprind din îmbrăţişarea cu credinţă şi smerenie a faptului Naşterii Domnului! Vieaţa individuală, vieaţa familiară, ca şi vieaţa socială, în întregimea ei, îşi poate găsi întărire şi sprijin puternic numai folosindu-se de îndrumările date omenirii odată cu venirea Domnului.

Astăzi toată lumea doreşte bogăţia şi dispreţueşte sărăcia; totuşi pentru Mântuitorul sărăcia nu a fost nici decum o piedică în împlinirea misiunii Lui.

Astăzi toată lumea doreşte să ajungă cât mai sus şi să aibă fiecare în mâna sa o parte cât mai mare din puterea stăpânirii şi a măririi pământeşti; totuşi Naşterea Domnului ne învaţă, că stăpânirea şi mărirea întemeiată pe interese mici şi patimi de ambiţiune e şubredă şi se dărâmă repede şi dureros.

Astăzi toată lumea fuge de împlinirea conştientă a datoriei şi nu pune niciun preţ pe jertfa, pe care e dator fiecare s'o aducă pentru înaintarea binelui public; — şi totuşi Naşterea Domnului ne arată că numai prin jertfă şi devotament se poate îmblânzi furia valurilor de răutate, ce în chip firesc trebuiesc să se abată asupra societăţii.

Iată trei principii sociale, sugerate de faptul Naşterii Domnului, pe care tot creştinul credincios e dator să le cerceteze cu luare aminte, însufleţit de dorinţa neclintită de a le împuternici, întru cât le găseşte slăbite în vieaţa socială actuală, printr'o alipire cât mai strânsă a fiinţei lui de îndrumările pline de lumină ce răsar din faptul Naşterii Domnului.

* * *

1. Mântuitorul s'a născut într'un staul,

1. Cucernicii preoţi citesc această pastorală în biserică în I-a sau a II-a zi de Crăciun, după ce mai nainte au aprofundat cuprinsul ei, ca să o poată citi pe înţeles.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

în lipsă de ceeace e socotit ca strict necesar chiar și de cei mai săraci oameni. «Și a născut pe Fiul său, și L-a înfășat pre Dânsul și L-a culcat în iesle, pentrucă nu aveau loc la gazdă» (Luca II 7). Astfel ne descrie sfântul evanghelist condițiunile materiale, în care s'a născut Domnul și Mântuitorul nostru. N'ar fi putut Dumnezeu să aducă în lume pe Cel, despre care El însuși zice la botez: «Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Carele am bine voit» (Mat. III 17), în condițiuni materiale de traiu mai ușor, mai îmbelșugat? Fără îndoială că da.

Dar în fața lui Dumnezeu ori sărac ori bogat înseamnă acelaș lucru, adecă nimic, dacă sub haina din afară a sărăciei sau a bogăției nu se găsește suflet conștient de menirea omului, inimă deschisă pentru adevărurile veșnice și râvnă plină de căldura pentru înfăptuirea voinții Lui. Numai aceste bunuri lăuntrice au valoare în fața lui Dumnezeu. Sărăcia de averi pământești poate ușor și cu prisosință să fie împlinită de bogăția și puterea bunurilor sufletești; dar niciodată mulțimea averilor pământești nu va putea să înlocuiască lipsa comorii din lăuntru a omului. Mântuitorul ar fi putut fi bogat, dar a vrut să fie sărac pentru a arătă, că sărăcia nu este niciodată piedică în împlinirea datoriilor date de Dumnezeu.

O societate, în care acest adevăr e nesocotit, se găsește pusă deseori în grele încercări. Vor înțelege cei săraci, că sărăcia nu e o piedică pentru a ne face datoria pe deplin și cei bogați, că au datoria a da dovadă și de bogăție sufletească prin ajutorarea celor în lipsă și neputincioși?

* * *

2. Al doilea rău social este dorința de a ajunge cât mai repede la cât mai mare putere și mărire pământească. Nașterea Mântuitorului încă a fost întâmpinată de acest rău. Indată ce Irod împăratul a aflat dela Magi, că s'a născut un împărat nou al Iudeilor, «s'a turburat».

Pentru el, ivirea unui împărat nou însemnă lipsirea lui de tronul împărătesc, și deci desbrăcarea de haina slavei și a stăpânirii. Aceasta pentrucă dorința lui de a stăpâni avea la temelie patima ambițiunii și a trufiei; și prin ea nu urmăria altceva decât interesele mărunte și meschine legate totdeauna de-o ființă omenească, ce nu cunoaște pe Dumnezeu.

Adevărata putere de stăpânire se sprijină pe credința în Dumnezeu și e însuflețită totdeauna de dorința de a împlini voia lui Dumnezeu. Peste turburarea lui Irod, Mântuitorul avea să câștige «toată puterea în cer și pre pământ», nu însă râvnind la tronul de aur și la coroana de pietre prețioase a lui Irod, ci la tronul crucii și coroana de spini. Stăpânirea Mântuitorului a însemnat mântuirea și înălțarea **prin el** a omenirii, pe când stăpânirea silnică a lui Irod a însemnat cea mai urâtă și mai înfiorătoare pagină în istoria omenirii.

Deaceea, tot creștinul să prăznuiască Nașterea Domnului, luând seama la acest învățământ prețios și de mare însemnătate pentru viața socială: adevărata putere de stăpânire se sprijină pe credința în Dumnezeu și împlinirea voiei Lui. La o bună stare socială nu se poate ajunge decât atunci când orice slujbaș, dela cel mai mic până la cel mai mare, va avea conștiința că exercită dreptul de putere, pe care-l are, nu din interese mici și patimi ambițioase, ci pentru înfăptuirea binelui obștesc, pentru slăvirea lui Dumnezeu.

* * *

3. In sfârșit, vieața zilelor ce trăim e izbită, ca și o corabie în mijlocul valurilor furioase, de multe și diferite curente purtătoare de germeni ucigători. Și în această împrejurare faptul Nașterii Domnului cuprinde în sine un învățământ, ce nu trebuie trecut cu vederea de niciun creștin doritor de binele obștesc.

«Irod, văzând că s'a batjocorit de Magi, s'a mâniat foarte; și trimițând a omorât pe toți pruncii, cari erau în Vifleem și întru toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea care cercase dela Magi". (Mat. II,16).

Nici nu poate fi rău social mai groaznic ca acesta, deslănțuit de furia lui Irod asupra poporului Iudeu. Furia lui Irod se continuă însă și astăzi, sub diferite forme, încercând să nimicească tot ce-i mai bun într'un popor. Și societatea de astăzi încearcă să se apere de pornirile ucigașe ale Irozilor actuali, prin fel de fel de mijloace. Nașterea Mântuitorului ne învață un mijloc, care va rămâne

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

deapururi stavila cea mai puternică și mai sigură. Furia lui Irod a fost potolită numai prin vărsarea de sânge nevinovat. Prin aceasta a fost și stăvilită mai înainte de a-și fi ajuns scopul: uciderea Pruncului dumnezeesc.

Ce învățământ puternic și pentru zilele noastre! *Relele din societate nu pot fi tămăduite sau reduse la neputință decât prin jertfă.* Neamul nostru nu poate să se înalțe și să se curețe de relele porniri, decât prin jertta curată, nevinovată și devotamentul neprecupețit al celor mai buni fii ai lui.

Iubiți Credincioși! Dacă din prilegiul sfintelor Sărbători ale Crăciunului veți urma povețile Noastre: de-a vă împodobi sufletele voastre, cu comori sufletești și virtuți alese, — dacă nu veți umbla după măriri deșarte, și poziția socială, la care ați ajuns, o veți întrebuința spre a face cât mai mult bine tuturor, — și dacă la caz de lipsă veți ști aduce jertfe mici și mari pentru binele obștesc și pentru interesele superioare ale familiei, orașului, satului, județului, neamului, bisericii și patriei; — cu un cuvânt, dacă venirea după trup a Mântuitorului pe *pământ* va fi pentru toți un îndemn creștinesc de a *vă înnălța* sufletește: — atunci *Nașterea lui Hristos are să vă fie de folos, ceea ce vă dorește din inimă al vostru de binevoitor.*

MIRON
Patriarh

București 14 Decembrie 1926.

AJUTORAȚI PE CEI SĂRACI

Incă la 1921 am dispus cu ordinul Nostru Nr. 2708, că în toate bisericile din „Arhiepiscopia Bucureștilor“ să se poarte în Dumineci și sărbători **discul milelor** *pentru adunarea de mijloace, din care să se împartă ajutoare la săraci, bolnavi, văduve, orfani, copii de școală etc, fie în bani, lemne, alimente, cărți, căci fără asemenea fapte de milă creștineasă „credința noastră—propoveduită prin graiu — este moartă“. Biserica trebue să aibă simțul cel mai desvoltat pentru nevoile și suferințele deaproapelui și slujitorii ei trebue să stee în fruntea tuturor operelor caritabile și Samaritane; iar credincioșii să-i urmeze și să-i ajute în acest scop.*

Frumoasa acțiune de propoveduiri misionare pornită în Capitală și în cele mai multe părți ale Arhepiscopiei Noastre, trebue să fie însoțită și de mișcări și străduințe paralele pentru ajutarea deaproapelor nevoiași în toată țara.

Deci clerul și toate organele bisericii trebue să se năzuiască a sta prin munca sa în fruntea unor asemenea opere de binefacere, ca poporul să vadă și să simtă, că biserica este mama sa ocrotitoare în toate nevoile. *Pretutindenia deci trebue preoții, preotesele etc., să înțeleagă această sublimă îndatorire. Atunci* **vorbele** *și* **faptele** *de milă creștinească se vor înfrăți într'o creștinească armonie de a face din biserică un așezământ viu și activ în viața poporului.*

Timpul iernei friguroase, cu toate mizeriile ei, și mai ales Sărbătoarea Crăcinului este cel mai potrivit pentru exercitarea faptelor de milă creștinească.

Deaceea sfătuiesc și povățuesc pe toți preoții, și fii mei sufletești: Să adune mijloace și să ajutoreze pe cei săraci cu mâna largă, mai ales în zilele ce urmează. *Cu părintești binecuvântări.*

Arhiepiscop,
MIRON
Patriarh

București 2 Decembrie 1926.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CIRCULARI

Circulara Nr. 6039 din 20 Noemv. 1926. Secția Cult.

Prea Cucernice Părinte,

Experiența făcută până în prezent Ne-a dovedit că activitatea cercurilor pastorale, în special orășenești, se găsește și acum tot în faza începuturilor șovăelnice și fără continuitate. Pentrucă Biserica Noastră trebue să se manifeste cu tot mai multă putere și pe terenul învățătoresc și educativ și pentru a preîntâmpina atacurile tot mai înverșunate ale sectanților și răspânditorilor de idei periculoase, am hotărât următoarele norme după cari au să se țină cercurile pastorale orășenești, cum și ceea ce trebue să mai facă preotul sătesc pentru ca cercurile pastorale sătești să-și ia avânt și să dea roade.

1. *In orașe:* fiecare cerc pastoral va activa în unul și acelaș local, în tot timpul anului. (Pentru cercurile pastorale din București se anexează un tablou în care se arată biserica sau școala, unde va lucra cercul pastoral. Pentru cercurile pastorale din celelalte orașe, afară de București, Protopopul respectiv va hotărî biserica în care se vor ține adunările, de preferință biserica va fi cea a C. Președinte al Cercului). Fiecare cerc pastoral este îndatorat să țină ședințe săptămânale cu poporul acelui cerc, care va fi vestit din vreme locul, ziua și și ceasul adunării, de fiecare preot din cerc. Ziua din săptămână în care cercul va ține ședință, va fi de preferință Sâmbătă între orele 7 — 10 seara. Impreună cu preoții cercului, vor lua parte la ședințe și cântăreții. Ședința se va deschide prin cântări religioase ortodoxe, executate la început de preoți și cântăreți și pe măsură ce le va învăța și poporul, de întreaga asistență.

Apoi preotul rânduit va ține predica hotărâtă din timp, după care se vor executa alte cântări împreună cu poporul. Depinde de râvna și entuziasmul pe care președintele cercului secondat de toți ceilalți preoți, diaconi, și cântăreți, îl va depune, ca aceste adunări să devină centre luminoase de viață și învățătură creștină.

Orânduim deci ca începând cu sâmbătă 27 Noembrie a. c. toate cercurile pastorale orășenești să pornească la lucru, în strictă conformitate cu aceste dispozițiuni.

In scopul acesta președintele de cerc va convoca de îndată pe toți membrii cercului — preoți, diaconi și cântăreți, — va stabili subiectele de tratat și va distribui sarcinele ce va observà fiecare în timpul oricărei ședințe, pentru ca rezultatele să fie cu adevărat satisfăcătoare. In rapoarte scurte Ne veți arăta în fiecare lună cine și ce a predicat, cine a lipsit și pricina, pentru a aplica îndată dispozițiunile art. 19 din Regulamentul Cercurilor Pastorale.

La sate: Cercurile pastorale vor lucra după aceleași norme ca și până în prezent. Orînduim însă ca fiecare preot să-și alcătuiască, pe lângă consiliul parohial, un comitet parohial special, cum prevede art. 25 lit. h. din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe. Preotul va ține ședințe săptămânale, în care se vor desfășura discuțiuni pur creștinești, lecturi din catehism însoțite de mici lămuriri și cântări liturgice ortodoxe. Ședințele vor avea de scop să formeze din membrii comitetului creștini plini de râvnă și destoinici propagandiști, cari să ajute pe preot în activitatea pastorală parohială, încât ședințele comitetului să se transforme încet, încet, în adunări creștinești cu tot poporul.

Cântările liturgice învățate în adunările săptămânale să fie îndemnați să le cânte și în biserică, în dumineci și sărbători.

Indatorăm deci pe toți preoții să înceapă îndată această activitate pastorală, pentru care nu se cere decât inimă creștină și tact. Cercurile pastorale sprijinite de lucrul pastoral al fiecărui preot, vor da atunci rezultate pozitive și îmbucurătoare.

P. C. Voastră, Ne veți ține în curent, prin rapoarte speciale lunare, de observarea acestor dispozițiuni, pentru a lua măsurile cuvenite și la timp.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TÂRGOVIȘTEANU

Cons. Referent
Pr. MANEA POPESCU

Circulara Nr. 06079 7 Dec. 1926.

Inalt Prea Sfințite,

Cu frățească dragoste avem onoare a Vă comunica, mai la vale, hotărârea adusă de Sf. Sinod în ședința din 19 Noembrie 1926,

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

relativ la parohiile, cari, în urma nouei ordonări a județelor după noua lege administrativă au trecut dintr'un județ al unei eparhii într'un județ al altei eparhii:

1. Chestiunea se trimite Consiliului Central Bisericesc cu ordinul de a pregăti toate lucrările ca într'o viitoare sesiune a Congresului Național Bisericesc să rezolve chestiunea potrivit normelor din lege și statut.

2. Deși trecerea parohiilor dintr'o eparhie într'alta nu este definitiv tranșată legal, totuși starea actuală de fapt poate fi luată ca un început de definitivă tranșare, rămânând ca PP. SS. Chiriarhi să aranjeze între PP. SS. lor chestiunile de detaliu acolo unde starea de fapt a luat ființă.

3. In locurile unde nu s'a ajuns la o înțelegere și starea de fapt n'a luat ființă, sau n'a fost recunoscută de PP. SS. Chiriarhi interesați, chestiunea se va norma potrivit legii și statutului.

Primiți Vă rugăm, Inalt Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

Președinte,
MIRON
Patriarh

Director,
† TITUS TÂRGOVIȘTEANU

Circulara Nr. 6032 din 20 Noem. 1926.

Prea Cucernice Părinte,

Vi se aduce la cunoștință că monahul Nicandru Banciu din cuprinsul eparhiei Sf. Episcopii a Râmnicului Noului Severin a fost exclus din monahism, și, ca atare, nu va fi primit în cuprinsul acelui protopopiat, dacă eventual s'ar prezenta.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU

Cons. referent, Pr. E. BARBULESCU

Circulara Nr. 6033 din 19 Noem. 1926.

Prea Cucernice Părinte,

Fiind informați că unii dintre cucernicii preoți, președinți de cercuri pastorale, nu depun mai mult zel sau nu sunt destul de apți pentru însărcinarea frumoasă ce li-am încredințat, vă facem cunoscut că oricărui președinte de cerc, înlăturat sau dimisionat pentru cauze de incapacitate sau rea voință în conducerea cercurilor după regulamentul respectiv, i se retrage dreptul de a mai purta brâul și culionul albastru, conferit de Noi președinților.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU

Cons. referent, Pr. M. POPESCU

PAROHII VACANTE

Protopopiatul județului Dâmbovița Circumscripția I.

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh din parohia Drăgoești-Ungureni cu termen de 30 zile dela această publicație în «Apostolul».

Parohia este alcătuită dintr'un singur sat cu 146 familii și 780 suflete.

Biserica parohială veche închisă din cauza ruinării desăvârșite.

Există însă alta nouă care așteaptă sfințirea.

Beneficii pentru preot pe lângă salariu dela stat conform gradului de studii, mai încasează din venitul epitrafilului circa 3000 lei anual. N'are nici pământ nici casă parohială.

Protopop N. POPESCU.

Concurs

Epitropia Bisericii Sf. Ilie fostă Kalinderu -Hanul Colții publică concurs pentru ocuparea postului de diacon dela acea biserică, prevăzut în buget pe ziua de 1 Ianuarie 1927.

Biserica nu are parohie, fiind particulară.

Salariul e cel potrivit gradului de studiu.

Locuință pentru diacon nu are decât dela data de 26 Oct. 1927, când va expirà contractul chiriașului actual.

Epitropia Bisericii

Protopopiatul Circ. III. Urlați.

Concurs

Pentru ocuparea parohiei Ceptura I com. Ceptura, jud. Prahova, devenită vacantă pe ziua de 15 Noembrie a. c., prin transfe-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

rarea preotului Iordache Stoenescu la parohia Turbaţi-Ilfov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela această publicaţie.

Parohia are o populaţie de 150 familii cu 700 suflete.

Biserica e veche, fiind în construcţie o biserică nouă.

Beneficii: Salar dela stat potrivit gradului de studii; venitul epitrahilului de circa 6000 lei anual şi $8^1/_2$ ha pământ arabil, din care $^1/_4$ se cuvine cântăreţilor.

Casă parohială este în construcţie.

Cererile însoţite de actele prevăzute în regulamentul pentzu ocuparea parohiilor, se vor înainta în termenul arătat, acestui oficiu protopopesc.

Protopop, VINCENŢIU POPP.

Protopopiatul Ploeşti

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot ajutător dela biserica parohială cu hramul Sf. Dumitru din oraşul Ploeşti cu termen de 30 zile dela această publicaţie în «Apostolul».

Parohia este alcătuită din două enorii cu două biserici:

1. Encria bisericii parohiale cu 450 familii şi 2900 suflete.
2. Enoria bisericii filiale S-ţii Apostoli cu 260 familii şi 1090 suflete.

Ambele biserici sunt de zid în bună stare şi se întreţin de comună şi de credincioşi.

In parohie mai este un preot paroh la biserica parohială şi cu care împarte veniturile şi un preot ajutător la filială.

Beneficii pentru preot: *a*) Salariu dela Stat potrivit gradului de studiu şi vechime, *b*) veniturile epitrahilului care se cifrează pentru enoria bisericii parohiale la un total de circa 12.000 lei anual pentru tot personalul deservent.

Nu are casă parohială, nici pământ şi nici alte ajutoare băneşti sau în natură dela credincioşi.

Indatoriri: Cele cerute de legile bisericeşti şi de Sf-tele Canoane.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta oficiului protopopesc cererile însoţite de acte şi memorii (vezi Regulamentul de numire a preoţilor publicat în «Apostolul» Nr. 11, 1925).

Protopop, ŞT. IORDĂNESCU

Protopopia de Prahova Circumscripţia Breaza

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea în termen de 30 de zile a locurilor vacante dela următoarele parohii:

1. Parohia urbană *Sinaia* cu 350 familii, fără biserică şi nici casă parohială.

In parohie este un gimnaziu de băeţi unde preotul cu pregătire ar putea preda învăţământul religios.

Beneficiul constă din salariul de licenţiat în teologie şi venitul epitrahilului care se cifrează la circa 12.000 lei anual.

Parohia este de rangul I.

2. Parohia *Filipeşti* de Pădure, vacantă pe 1 Ianuarie 1927 prin demisia preotului Mihail Popescu. Se compune din satele: Filipeşti de Pădure cu 340 famili şi Siliştea Dealului cu 60 familii. In parohie sunt două biserici, ambele în bună stare. Nu are casă parohială.

Beneficii: salariul gradului de studii, venitul pământului bisericii şi al epitrahilului de circa 10.000 lei anual.

3. Parohia *Ghirdoveni*, postul de preot ajutător. Acest post este plătit de comună. Parohia are două biserici şi o populaţie de circa 730 familii.

Venitul, afară de salariu, se cifrează la 12.000 lei anual, plus folosinţa a 3 Ha. pământ.

Doritorii de a ocupa aceste locuri vor înainta cererile dimpreună cu actele cerute de regulament, la Protopopie.

Protopop, V. OPRIŞ

Concurs din Oficiu

Se publică concurs pentru următoarele posturi de diaconi din Capitală.

1. La bis. Domniţa Bălaşa sunt vacante 2 posturi de diacon, plătite de eforie conform modului de salarizare al statului. Casă pentru diaconi nu este.
2. La biserica Albă Calea Victoriei încă este un post de diacon plătit cu 4000 lei lunar, fără casă, însă cu asigurarea că pe viitor se va face rost de locuinţă.

Candidaţii trebuie să aibă o voce plăcută, iar pentru bis. Domniţa Bălaşa să se prezinte şi Eforiei spre a-i asculta. Cererile se vor înainta prin sf. protopopesc.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Protoieria jud. Muscel circ. I. Câmpulung

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh din parohia Jupâneşti, vacant prin demisia pr. Ioan Marinescu pe ziua de 1 Ianuraie 1927.

Parohia este alcătuită din comuna Jupâneşti cu 398 familii şi 1518 suflete.

Are două biserici, una parohială de zid, iar cea filială din lemn de stejar, ambele întreţinute de stat.

Preotul primeşte salariul conform gradului de studii şi are ca venit al epitrahilului 4—5000 lei anual.

Nu are casă parohială şi nici pământ.

Ca îndatoriri sunt cele cerute de canoanele şi legile bisericeşti.

Cererile însoţite de acte şi memorii, se înaintează oficiului protopopesc, în termen de 30 zile libere de la această publicaţie în Apostolul după care protoieria le va da cursul legal.

Protopop, Pr. NICOLAE PROCA

Protopiatul Circ. III. Alexandria-Teleorman

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh la biserica «Sf. Nicolae» din Comuna Conţeşti-Teleorman, cu termen de 30 zile dela această publicaţie în «Apostolul».

Parohia are 450 familii cu 2000 suflete.

Biserica este din zid, având nevoe de reparaţii.

Parohia are 17 pogoane teren de cultură.

Casă parohială nu are.

Preotul va primi salariul conform gradului de studii, în plus venitul epitrahilului care se socoteşte la 6000 lei anual.

Cererile însoţite de actele cerute de Regulament se vor trimite la cancelaria Protopopiei în Alexandria.

Protopop, ŞTEFAN D. POPESCU

Protopopia Circ. III. Alexandria.

Concurs

Se publică pentru ocuparea postului de preot paroh al Bisericii din Comuna Zloteşti, Jud. Teleorman cu termen de 30 de zile dela această publicare în Apostol.

Parohia are 267 familii şi 855 suflete.

Biserica este de zid în stare bună.

Casă parohială nu are; are 4 Ha. teren arabil în câmp.

Preotul primeşte salariul dela Stat, conform grad. de studii, şi în plus venitul epitrahilului care se socoteşte 2000 lei anual.

Cererile însoţite de actele cerute de regulament se vor adresa la Cancelaria Protopopiei în Alexandria.

Protopop, ŞTEFAN D. POPESCU

Protopopia jud. Vlaşca, Circ. Videle

Publicaţiune

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Tămăşeşti, devenită vacantă pe ziua de *1 Decembrie 1926*, prin transferarea Preotului Alex. I. Bădănoiu-Protopop de Videle, la parohia Videle.

Parohia nu are biserică parohială, însă are o modestă bisericuţă filială în satele Spăneşti-Pariseşti.

Parohia se compune din satele: Tămăşeşti, Spăneşti-Pariseşti şi Stănceasca. Are o populaţiune de circa 500 capi familii şi circa 2000 suflete.

Nu are casă parohială, însă are loc de casă parohială şi loc pentru construcţie de bis.-parohială.

Biserica are 17 pogoane teren arabil pentru personalul bisericesc. Gara cea mai apropiată este gara Videle.

Avantagii pentru preot: Salariul şi accesoriile potrivit gradului de studii plus venitul epitrahilului ce se cifrează la suma de lei 5000 anual.

Doritorii vor trebui să se conformeze dispoziţiunilor canonice şi legale şi să adreseze actele Protopopiei Videle-Vlaşca.

Protopop AL. BADANOIU

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

PARTEA NEOFICIALA

INAUGURAREA
CĂMINULUI PREOŢILOR ŞI CÂNTĂREŢILOR „PATRIARHUL MIRON" DIN CAPITALĂ 25 NOEMBRIE 1926.

Era o dorinţă de mult mărturisită dar cu multă sfială spusă şi cu puţini sorţi de izbândă! A avea o şcoală model din care să recruteze pe cântăreţii bisericilor noastre, continuatorii lui Anton Pan, Sucereanu Zmeu, Ghelarie Basarabeanu etc., pedeoparte, iar pe de alta a avea un loc de găzduire în Capitală pentru preoţii şi cântăreţii cari umblă din hotel în hotel, negăsind un loc primitor şi prietenos în miez de iarnă şi în zăduf de vară. Trecând acum prin curtea de jos a Patriarhiei, vederea ţi se opreşte deasupra inscripţiei: **Şcoala de cântări bisericeşti şi Căminul Preoţilor şi Cântăreţilor „Patriarhul Miron"**

Ridicatu-s'a acest aşezământ de cultură şi adăpost al Preoţilor şi Cântăreţilor din îndemuul şi cu înaltul sprijin al I. P. S. Arhiepiscop şi Mitropolit Intâiul Patriarh al României şi din darurile preoţilor şi cântăreţilor şi poporului drept credincios, adunate cu darul în sfintele biserici, fiind preotul Eugen Bărbulescu consilier referent.

Zidirea s'a început în 20 Iulie 1925 pe temelia vechilor clădiri ale Arhiepiscopiei şi s'a isprăvit în 15 Oct. 1926, arhitect fiind Gheorghe Simotta iar intreprinzător Carlo Duca.

Aci spune tot ce s'a lucrat timp de 1 an de zile spre binele şi folosul preoţimei şi ajutătorilor lor cântăreţi.

Solemnitatea sfinţirei apei s'a săvârşit în cea mai deplină dispoziţie şi adâncă emoţie de către P. S. Tit Târgovişteanu, Vicarul Arhiepiscopiei, înconjurat de clerul Catedralei patriarhale, în faţa I. P. S. Patriarh Miron, a d-lui director general dela Culte St. Brădişteanu, toţi consilieri referenţii patriarhiei şi toţi protopopii din Arhiepiscopie, d. Profesor I. Popescu-Pasărea, un mare număr de preoţi şi cântăreţi din Capitală şi provincie.

In cuvântarea de deschidere. Pr. Eugen Bărbulescu, Consilier referent la secţia bisericească a Arhiepiscopiei, cel care a şi avut întreaga grijă şi răspundere cu ridicarea acestui mare edificiu de mare folos pentru preoţime şi cântăreţime a arătat greutăţile ce a întâmpinat pentru a strânge sumele necesare. Din colecte prin biserici, din darurile preoţilor şi cântăreţilor, din liste de subscripţie trimise pe la preoţi, din ajutoare în mică măsură dela Primăria Capitalei, Banca Naţională, Banca Româmânească, judeţele Ilfov şi Prahova şi altele, a strâns peste 1 milion şi jumătate, mai împrumutând încă alte câte va sute de mii, până să o vadă aşa terminată. Lucrul aci, de sigur nu s'a sfârşit, mai trebuind încă a plăti datoriile ce a fost nevoit a face, a face mobila necesară căminului şi şcoalei, a mai achita încă pe cel ce şi-a pus sufletul şi punga, antreprenorul, a da gata înainte de iarnă acest local.

Cele 50 camere ce cuprinde acest local, cu clase, bibliotecă, dormitoare, locuinţe pentru personal, bucătărie, sufragerie, o sală mare p. Conferinţe şi Serbări, 22 camere pentru cămin, sunt lucruri cari vorbesc cu eloquenţă pe cât poate face credinţa, care mută şi munţii din loc.

A avea o şcoală de cântăreţi bisericeşti, model cari în lumina vremurilor de azi sunt chemaţi a conlucra împreună cu preoţii la biserică în cercurile pastorale, deci având un rol mult mai mare ca în trecut, a avea un loc de găzduire al lor în Capitală, erau nişte idealuri abia întrezărite în depărtare.. Acum sf. Sa depune umilit la picioarele I. P. S. Patriarh înfăptuirea acestor idei, căci din sprijinul I. P. S. Sale a pornit întruchiparea gândului măreţ. In încheerea sa părintele Consilier, roagă respectos pe capul bisericii române ca prin darul pe care Dumnezeu la turnat cu abondenţă asupra capului Său, iar poporul drept recunoştinţă şi respect către cea mai reprezentativă figură a neamului l-a pus în fruntea Bisericii Ţării întregite ca întâiul şi cel mai mare al ei Patriarh să-i acorde această graţie:

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Să trimită binecuvântarea sa arhipăstorească şi să ierte întâiu pe cel ce vorbeşte că adese ori a fost nevoit să recurgă la unele amăgiri, neadevăruri chiar ca să îmblânzească pe cei ce băteau la uşa sa ca să le plătească pentru lucru şi nu avea, şi să ierte şi pe acei dintre creditori, cari îndepărtându-se cu mâna goală, aruncau vorbe de ocară asupra celui ce nu-i satisfăcuse.

Iar preoţilor adunaţi în sală şi celor din eparhie şi cântăreţilor şi la toată suflarea românească le spune să-şi unească glasurile cu toţii şi să roage pe bunul D-zeu ca să dea zile multe înaltului Arhipăstor ca cu aceiaşi dragoste de instituţiile bisericii să înceapă şi alte lucrări de asemenea natură.. Şi să-i zică toţi întru mulţi ani..

Părintele *Teofil Ionescu* protopsaltul sf. Patriarhii şi Directorul şcoalei de cântăreţi rosteşte următoarea însufleţită cuvântare:

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne,

Cu un fior de adâncă emoţiune vedem înălţat măreţul edificiu, asupra căruia s'a pogorât astăzi binecuvântarea Dumnezeiască. Cu o bucurie mare înălţăm azi, un cânt de slavă, către Domnul prea mărindu-L pre El, care a ajutat a se ridica locaşul acesta. Bătrânul Simion spune: «Acum slobozeşte Doamne pe robul tău, că văzură ochii mei mântuirea Ta».

Acesta este sentimentul ce ne copleşeşte astăzi, când vedem ridicat ca în poveşti pe nişte ruine, un locaş, în aceste vremuri de materialism acut, cu bani adunaţi cu talerul, ridicat din dorinţa I. P. S. Voastre şi sârguinţa Onor. Comitetului şcolar, acest locaş de credinţă ortodoxă şi naţională.

Şi unde se putea ridica mai bine un asemenea cuib de cât aci, lângă această biserică străbună devenită Patriarhie, pe care o ilustraţi cu vrednicie, în acest oraş martir, în care tineretul de azi şi de mâine va creşte sub aripa binecuvântată a bisericii naţionale şi în iubirea nestrămutată a patriei române. O şcoală nu constă numai în clădirea sa şi nici în perfectă pregătire didactică a elevilor săi; Şcoala are o menire mai înaltă; ia plămădeşte sufletele, şi de nu e în stare a da măcar un număr de fiinţe conştiente de rostul vieţii şi al omului pe pământ, atunci opera sa este deşartă. O societate este oglinda educaţiunei familiare şi şcolare, de aceia o şcoală adevărată are ca scop de căpetenie educaţiunea inimilor. Nu ne sfiim să spunem că ţara aceasta nu are atâta nevoie de legi, cât mai ales de făurirea unei puternice conştiinţe civice, care nu există, şi întărirea principiilor de înaltă moralitate, fără de care nu poate să fie viaţă adevărată individuală nici de stat. Sub o astfel de înfăţişare, înfiinţarea şi organizarea unei şcoli i-a o deosebită importanţă. Având o influenţă asupra desvoltării generale a ţării, fie care şcoală fiind laboratorul unde se făureşte viaţa de mâine.

Ne dăm seama pe câte jertfe şi devotamente au închis în ele aceste ziduri, în care răsună legenda meşterului Manole. Cuibul nostru de cultură s'a înfăptuit. E încununarea luminoasă a dorinţelor noastre, e cristalizarea muncii şi a jertfei ce s'a făcut şi numai credinţa nestrămutată a dat oţelite puteri şi dorul nostru aprins a izbândit.

Acum când aceia ce în clipa de restrişte ne părea mai puţin de cât un vis, acum când aceia ce în zile de nădejde ne părea mai hotărâtor ca o poruncă, acum când căldura şi lumina acestui vis înfăptuit e răsplata a tot ce au îndurat înaintaşii noştri, în bucuria acestei clipe, de minune înfăptuită trebuie să găsim reazimul nădejdilor viitoare. Iar din piedicile şi greutăţile întâmpinate să păstrăm învăţământul că, atunci când hotărârea şi voinţa sunt călăuzite de lumina unei credinţe neclintite, izbânda nu se poate să nu vie.

Credinţa este necesară sufletului. Nenorocitul fără adăpost, care nu ştie unde îşi va odihni trupul trudit este mai puţin de plâns, decât acela care lipsit de credinţă nu îşi poate nicăiri afla odihnă sufletului care în lumea gândurilor nu găseşte reazim, acel sprijin puternic, acel geniu bun, care să-l îndrepte către tot ce e mai înalt şi frumos, care să-l facă să nădăjduiască înfiinţarea unei dreptăţi în această lume de nedreptate. Câtă deşertăciune în zvârcolirea omenească, în vâltoarea patimilor deslănţuite, când tot amurgul unei lumi de o zi nu este de cât un pumn de ţărână. Şi dacă acesta este sfârşitul, la ce bun realismul, la care l-ar îndemnă necredinţa, când din potrivă numai în credinţă şi-ar putea afla supravieţuirea.

Dacă cei buni şi drepţi, cari se jertfesc

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

pentru alţii, şi aci vorbesc de toţi acei oameni care ştiu a face din viaţa de toate zilele o jertfă neîntreruptă, dascălul care învinge mizeria de toate zilele numai prin credinţă, şi puterea ce o găseşte în apostolatul său. Invăţatul care-şi istoveşte viaţa în lungi cercetări, purtat de credinţă că munca sa va fi de folos omenirii, ostaşul care în mărinimia credinţei jertfeşte fericit mâna de lut legată de sufletul său, pentru mântuirea ţării. Ce ar fi făcut ei, dacă le-ar fi lipsit credinţa? O credinţă sfântă a ţinut şi pe cântăreţi.

Creştinismul român prin şcoala sa nu a îndemnat a vărsa sânge. El n'a făcut martiri ai crucii, dar a făcut martiri glorioşi ai libertăţii şi ai naţionalităţii. Fanatismul lor strămoşii nu-l îndreptau la religie, ci religiei cereau fanatismul pentru patrie. De aici explicarea gloriei împărtăşită de patrie şi de biserică. La noi Mitropoliţii au fost mari nu prin lacrămi, posturi şi severitate ci prin lupte pentru ţară: prin zelul ce au pus nu la salvarea ei în ceruri, ci prin zelulul cu care s'au ocupat, de luminarea ei, de cultura ei intelectuală şi morală.

Iată I. P. S. Stăpâne pentru ce sunteţi şi veţi rămâne, figură mare şi strălucită în istoria bisericii noastre, pentru că v'a hărăzit bunul Dumnezeu să păstoriţi în aceste timpuri grele, care a-ţi desţelenit ogorul şi redeşteptat tradiţia străbună. I. P. S. Voastră a-ţi observat cu spiritul clar văzător şi a-ţi găsit că muzica bisericească este ca un vulcan care asvârle scânteile evlaviei în popor, şi că opera de cultivare ce şi-a luat fiinţă aci sub ochiul veghetor al I. P. S. Voastre, e binevenită în aceste vremuri de cumplită turburare sufletească, când o viaţa păgână a luat locul vieţii creştine, când vânturi puternice parcă distrug totul în cale, lăsând în urmă numai suflete pustii, bântuite de durere şi suferinţă, şi când duşmani de tot felul se bucură de lipsurile noastre sufleteşti, fiind ajutaţi de nepregătirea noastră.

Şi a-ţi îngrijit ca un părinte bun, ca aceşti stâlpi rezemători — martiri ai crucii — săraci şi materialmente şi moralmente — ei care cântă imne de laudă celui ce s'a răstignit pentru noi, ei cari învaţă şi pe alţii să se roage lui Dumnezeu cântând, să aibă un internat, şi să capete învăţătură aci, sub ochiul veghetor şi inima plină de iubire a I. P. S. Voastre.

Era de mult constatat lipsa de internat, când elevul era nevoit să stea la gazdă cu cheltuială mare, alţii fiind paracliseri, stând într'o odaie plină de igrasie, umblau pe drumuri fără rost, veneau la şcoală cu întârziere, ba alte ori lipseau chiar zile întregi, toate acestea făceau ca să degradeze dorinţele bune ale părinţilor şi profesorilor. Dar astăzi graţie bunei voinţe a I. P. S. Voastre, şcoala de Cântăreţi se găseşte în al treilea an de când funcţionează cu un program organizat şi dezvoltat cu un personal didactic şi administrativ sporit, cu un obiectiv bine stabilit, şi cred că se găseşte pe drumul cel bun, către problemele pe care şi le-a propus să le rezolve: pregătirea mai întâiu a cântăreţului astfel, încât el să devie atât prin cunoştinţele sale generale, cât şi prin cele speciale, un factor cultural la sate, alături de preot şi de învăţător, şi apoi curăţirea muzicei bisericeşti, de adaogirile din cursul vremii, care o degradează, şi a soluţiona astfel criza de credincioşi de la biserică, şi a scoate în relief, comorile ei de frumuseţe. Dorim ca această şcoală să ne dea cât mai degrabă şi în număr cât mai mare pe cântăreţul şi derijorul de coruri bine pregătit de care se simte atâta nevoie. Dar, tot aci I. P. S. Voastră a-ţi îngăduit ca această şcoală să mai fie şi o şcoală a poporului, pentru învăţarea cântărilor bisericeşti: şi iată mulţimea care mai înainte era mută la biserică, descleştând gura, şi fără note numai după ureche străduindu-se să înveţe imne de laudă lui Dumnezeu.

Doina noastră a topit în sine toate păsurile patriotice ale străbunilor noştri, în timp ce cântarea bisericească a prins în sine toate păsurile sufleteşti şi religioase ale neamului nostru. Trebue să ne întoarcem la acele timpuri fericite când bogaţi şi săraci, boieri şi plugari se întreceau să scoată din piepturile lor cele mai duioase imnuri de laudă lui Dumnezeu, făcând prin aceasta un mare bine creştinilor, sporind evlavia celor ce sau rătăcit de sânul bisericei sfinte.

Şi a-ţi mai făcut un lucru mare, creind un adăpost, pentru cei drumeţi, preoţi şi cântăreţi, înfrăţindu-i prin acest mijloc, că

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

precum sunt împreună la slujbă sunt împreună și la odihnă, Și a-ți pus la conducerea acestei instituții călugări, cari sunt niște rămășițe ale trecutului glorios, arătând că ei sunt adevărații păstori ai tradiției sfinte și eu doresc ca aceestă școală să fie și pentru ei un răsărit de soare, și a unor zări mai bune, și aici să fiți înconjurat de acești ostași devotați, mai gata prin învățătură, cari ori cum ar fi ei, sunt de jertfă, mai credincioși, și mai apropiați fii sufletești. Și noi vom ști să ne facem datoria.

Dar pentru că aceste gânduri curate să fie puse în aplicare v'a trebuit un om de jertfă, pe care l-ați găsit în persoana *Părintelui Eugeniu Bărbulescu* sufletul ridicării acestui locaș care a muncit cu râvnă creștină în mod cu totul desinteresat la ridicarea acestui edificiu, și ceiace gura mea slabă nu poate spune vor împlini generațiunile viitoare, căci aici și-a zidit dragostea P. C. Sale pentru muzica străbună, aici nu s'a zidit o școală, ci s'a zidit viața creștină a neamului nostru care va avea la temelia ei pe Hristos Domnul. Să ne fie ertat I. P. S. Stăpâne, dacă în aceste clipe de mare bucurie sufletească, o lacrămă de scumpă amintire ne înrourează geana, să o lăsăm să cadă din toată inima în amintirea vrednicilor înaintași, iubitori de muzică, cari au lăsat un testament ce abea acum se deschide; Macarie Ieromonahul, Anton Pan, Dimitrie Suceveanu, Ștefanache Popescu, Smeu, Neagu Ionescu, și sunt sigur că și ei tresaltă din mormânt, de bucurie că ceia ce au lăsat cu limbă de moarte se duce mai departe. Să se bucure și cei ce mai trăesc încă și văd aevea cum înaintează muzica străbună. D-l Popescu-Pasărea, Președintele Asoc. Gen. a cântăreților din țară și compozitorul din zilele noastre. Să se bucure și d-l Rânzescu, care a ilustrat strana de la catedrala țărei, și acum la o vârstă inaintată are ocazia să vadă împlinit un vis, care i-a încălzit și încurajat sufletul în viața grea de cântăreț. Și tu Macarie bunule călugăr. bucurăte! căci iată după 100 de ani, opera și gândul tău este luat în brațe tot de un călugăr, și care deși nu este vrednic de măreția ta, totuși prin dragostea lui de muncă și de muzică străbună va fi vrednic de o umbră a trecutului tău glorios.

Să ne bucurăm și noi călugării de astăzi care continuăm o operă frumoasă. Să se bucure toți creștinii că aici a luat ființă o școală unde se urzește firul de aur ce ne leagă pe toți de biserica și credința neamului nostru. Și acum pentru toate aceste fapte sunteți adânc săpat pe piatra vie a inimii creștine-române; a-ți ridicat moralul tuturor pâna la acea sferă în care dușmănia sau materialismul nu pot ajunge. E darul I. P. S. Voastre și harul Domnului asupra faptelor ce a-ți risipit cu prisosință în activitatea actuală, caci în timp de câțiva ani, în cei mai încercați ani de epilog ai marelui răsboiu mendial, a-ți făptuit monumente pe care istoria le va înregistra cu recunoștință.

Să trăiți Inalt Prea Sfințite Stăpâne, bunule Părinte, să vedeți toate gândurile bune și sfint împlinite. Amin.

Părintele **Ștefan Iordănescu** protopop al jud. Prahova, circ. Ploești, aduce omagiile sale de recunoștință la picioarele tronului patriarhal, din partea preoțimei care vede în I. P. S. Patriarh Miron, omul providențial, care, ca și Mântuitorul, la lacul Vitezda, aruncă în scăldătoarea faptelor mari preoțimea română. O renaștere religioasă și bisericească s'a început în țară cum nu a fost până acum. Ii urează Inaltului Ierarh să patroneze cu autoritatea sa încă multe acte ca felul celui de astăzi, Căminul **„Patriarhul Miron“**

Pr. *I. Georgescu,* protopop în Capitală, amintește timpurile grele când sf. Sa împreună cu D-l Damian Rânzescu și protopopul Vintilescu, predau cursuri în camerele umede și nesănătoase ale Mitropoliei.

Pe locul lor se ridică acum un palat măreț în care vor căpăta lumina și învățătura de cântări, tovarășii de slujbă al preoțimei.

Aduce mulțumiri celor ce s'au ostenit cu durarea acestui local, și să fie mulțumiți că banul n'a mers în zadar.

D-l *I. Popescu Pasărea* președintele Asociației Cântăreților din toată țara, rostește următoarea cuvântare:

I. P. S. și Prea Fericite Stăpâne,
Onorată adunare,

Cântăreții bis. din toată țara participă sufletește astăzi la sărbătoarea inaugurării mă-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

rețului palat al școalei de cântăreți și căminului Preoților și cântăreților la care asistăm. Sărbătoarea aceasta este mare, este înălțătoare pentru că întrupează în sine două idei mari, ca două columne de granit, pe care se întemeiază viața însăși și progresul instituțiunei cântăreților bisericești.

Dorite cu ardoare, școala și căminul, au fost totdauna ținta, idealul către care a tins organizarea cântăreților. Lipsiți de cultura necesară, în epoca culturii și civilizației, ei au înțeles că singura salvare, singurul mijloc de înăltare din decadența, în care au fost aruncați de vitregia vremii, nu este de cât oala. In urmărirea acestui ideal, gândul nostru se îndreptă cu râvnă și cu admirațiune către prima școală de cântăreți bisericești înființată pe lângă această Sf. Mitropolie în anul 1819, acum 107 ani, de către Prea Fericitul întru pomenirea Mitropolit Dionisie Lupul și pusă sub conducerea nemuritorului Ieromonah Macarie, supranumit cu drept cuvânt «Părintele Muzicei Bisericești române». Ajunsă la deplină desvoltare această școală, a început să decadă după moartea lui Macarie, până ce în fine fu desființată prin vitregia vremurilor și prin influența modernismului, care a căutat și caută să submineze întreaga manifestare culturală și artistică a vieții noastre românești.

De atunci și până astăzi toate dorințele cântăreților bisericești în această privință au rămas un *pium deziderium* și toate sforțările diferiților cântăreți de pe vremuri, de a se înființa vechea școală a lui Macarie în toată splendoarea și desvoltarea ei, au rămas infructuoase, lovindu-se dureros de inadrententa și indiferentismul conducătorilor statului. Istoria nepărtinitoare va înregistra desigur munca inteligentă și dezinteresată a celor 2 protopopi ai Capitalei: Preot Ioan Georgescu și Preot Traian Vintilescu, distinși cântăreți și cunoscători profundj ai muzicei bis. precum și a D-lui Damian Rânzescu, decanul cântăreților din țară, cari au condus în trecut această școală, părăsită în voia soartei și la discreția vicisitudiilor vremii.

Ideile mari însă, sunt ca apele ce izvorăsc din creștetul munților;ele apar la suprafață când găsesc terenul favorabil și curg rostogolindu-se printre stânci și diferite obstacole până ce ajung în profunditatea văilor, pe care le fertilizează adundent. Astfel a decurs și ideia școalei de cântăreți bis., luptându-se cu diferitele obstacole ale vremii până ce a ajuns astăzi îpian câm mănoasă a Sfintei noastre biserici, înzestrată de Providență cu mâna iscusită și inima caldă a celui mai abil grădinar. Conștient de marele rol ce Biserica are de îndeplinit în desvoltarea și consolidarea Neamului, Marele grădinar a îmbrățișat, cu toată inima, ideia formării unei pepiniere alese pentru pregătirea arbuștilor și altoirea lor cu florile dătătoare de bună mireasmă ale frumoasei noastre cântări bisericești. Aceasta desigur este origina măreței instituțiuni pe care o inaugurăm astăzi în prezența marelui grădinar M ron Cristea, Mitropolitul Primat și Primul Patriarh al României. Trimis de D-zeu a fost și ales din cea mai curată și nobilă obârșie a românismului, fecior de țăran neaoș, depe plaiurile frumosului și mult doritului Ardeal, ca să desăvârșească, să plinească orânduirea temeinică a Sf. noastre biserici, până în cele mai mici detalii.

Lui I-a fost hărăzit să plinească și arzătoarea dorință a cântăreților bis. școala și căminul lor. Iată-le astăzi ridicându-se falnice în fața Bisericii și Neamului ca niște făclii purtătoare de lumină și bună mireazmă.

Bucurați-Vă dar, iubiților frați cântăreți, că idealul nostru s'a realizat! De acum viața și prosperarea noastră este asigurată! De acum frumoasa cântare bisericească cu care strămoșii noștrii ș'au hrănit sentimentul lor de evlavie și cucernicie, nu va mai fi expusă la vicisitudiniile vremii!... Se bucură desigur și sufletele nemuritorilor apostoli ai muzicii bis. române: Macarie Ieromonahul, Anton Pann, Dimitriță Suceveanu, Nicolae Barcan, Neagu Ionescu, și Ștefanache Popescu.

Să se bucure cu noi astăzi și toți iubitorii bunei podoabe a Sfintelor lui D-zeu locașuri și unind cu toții glasul nostru să rugăm pe Bunul Dumnezeu să țină, să întărească și îndelung să înzilească pe cel mai bun, mai înțelept și mai mare Păstor Miron Cristea, Patriarhul României, care este și reîntemeetorul școalei de cântăreți bis. Fondatorul Căminului Preoților și cântăreților, Părintele și protectorul lor. (aplause prelungite),

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH

La aceasta a 3-a ocazie festivă a sărbătoririi cântării bisericeşti, am prilejul a arăta rolul extraordinar al ei în viaţa religioasă a poporului şi al celor meniţi să-i redea în biserică frumuseţea nebănuită. Acest cânt străvechiu constituie nu numai partea esenţială în exteriorizarea cultului, ci sfântul patrimoniu al vieţii noastre religioase şi naţionale.

Frumuseţea lui deci trebuie reînviată, curăţită de înrâuririle străine şi pusă în acord cu progresul spiritualităţii româneşti.

Căminul ce se inaugurează astăzi este una din înfăptuirile iniţiativei proprii a bisericii noastre care trebuie să-şi desvolte spiritul de iniţiativă şi organizare, întorcându-şi privirile dela sprijinul oficial al statului, care oricâtă bunăvoinţă ar avea, nu poate împlini toate nevoile unor ţări întregi. De aceia cu credinţa că vom stoarce şi apă din piatră ca Moise în pustie, să pornim de acum la muncă intenisificând această iniţiativă proprie care de la 1893 încoace, adică decând biserica apare ca o salariată a statului, a început să dispară. Primul pas deci să înceapă de la noi pentru o viaţă nouă.

In această privinţă putem spune că preoţimea dela provincie s'a mişcat mai uşor. La porunca noastră s'au înjugat la muncă şi au făcut isprăvi mari. Dar de ce tocmai cei din cap, dela centru nu se mişcă? Aceasta mi-aminteşte de păţania unui episcop rus, care venind pe scaunul său, primul lucru ce a făcut a trimis o ploaie de porunci şi ordine scrise aşteptând împlinirea lor. Când după multă vreme observă că starea preoţimii era mai rea ca înainte, se întreabă care-i pricina, abia atunci înţelege că ordinile sale zăceau nedesfăcute prin casele preoţilor şi începe a-i cerceta pe fiecare personal. Acelaş procedeu l'am întrebuinţat şi Noi. Am chemat pe preoţii Capitalei rânduri, rânduri la Mine şi i-am sfătuit cum să înceapă o acţiune mai vie în parohiile lor Am credinţa că această întâlnire faţă către faţă, a făcut minuni. Preoţii s'au dus acasă s'au pus la lucru şi de aci au ieşit clădiri şi reparări de zeci de milioane, ce fac fala clerului Capitalei. De 40 de ani nu am avut o reînviere aşa de puternică în toate direcţiile, iar poporul care vede că banul lui merge la destinaţie, deschide mai cu dărnicie băerile pungii. Şi această mişcare este un rod al autonomiei bisericii pentru care Eu dau laudă lui Dumnezeu că Mi-a dat zile să i văd începuturile.

Aduc laude clerului din provincie şi din Capitală cari au înţeles chemarea vremurilor, făcând din misiunea lor însufleţit şi rodnic apostolat, şi zi cu zi Imi întăresc convingerea în vigoarea materială şi morală a poporului apt pentru cea mai înaltă viaţă spirituală.

Cât pentru ideia ce am avut-o pentru ridicarea acestui măreţ local, Eu nu-Mi asum meritul decât de a fi ales pe omul care Mi-a înţeles gândul să-l pună în aplicare.

Acesta este consilierul Meu părintele Bărbulescu, care şi-a pus tot sufletul pentru ca să vadă lucrarea terminată, ba pot spune că erau unele vremuri când pe el singur îl aveam sfetnic de ajutor, nu numai la chestiunile administrative bisericeşti, ci la toate multiplele vremuri de activitate din jurul Arhiepiscopiei.

Despre amărăciunile de care se plânge că le-a avut până a ajuns aici, să citească în poetul Vlahuţă, care ne dă în versuri aşa de frumoasă istoria omului care trecând pe marea furtunoasă a vieţii, când ajunge la liman uită toate necazurile trecute, ba încă ar începe din nou altă lucrare.

Aduc mulţumirile Mele călduroase tuturor donatorilor şi sprijinitorilor acestei opere menită să facă din cântăreţul bisericesc un vrednic colaborator al preoţimii; aduc mulţumiri corpului didactic compus în parte din călugări, căci la început au predat aproape gratuit, şi binecuvintez pe toţi credincioşii creştini şi pe elevii veniţi să se bucure de frumoasa înfăptuire. Iar d-lui Intreprinzător Carlo Duca, care ne-a stat în ajutor, punându-şi la lucru sufletul său şi punga, îi mulţumim şi i dorim a avea din altă parte câştiguri mai mari.

Solemnitatea a fost apoi încheiată prin cântece religioase frumos executate de elevii şcoalei de cântăreţi şi o mică gustare. In numărul viitor vom da clişeul şcoalei şi poate vestea bună de începerea de găzduire în cămin a preoţilor şi cântăreţilor.

Pr. EUGENIU BĂRBULESCU

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CUVANTAREA

I. P. Sf. Patriarh MIRON la sfinţirea marelui palat al „Academiei de Inalte Studii de Comerciu şi Industrie“, 15 Noembrie 1926.

Domnilor Miniştri,
Iubit corp profesoral,
Iubiţi Elevi,
Domnilor şi Doamnelor!

Ca părinte sufletesc al ţării, v'am vorbit de-atâtea-ori despre comorile sufleteşti ale neamului. Să-Mi fie deci îngăduit astăzi ca —din prilejul sfinţirii acestui palat al «Academiei de comerciu şi industrie» — să ating cele materiale.

Când a spus nemuritorul Vasile Alexandri, că «Românul e născut poet», — a scos la iveală o foarte caracteristică *notă etnică* a poporului nostru. Românii, — ca fii ai uriaşilor codri din Dacia străbună, pe cari în mare parte i-au stârpit, ca să-şi facă pământ cultivabil — iubesc cea mai simpatică ocupaţiune: *munca la câmp şi peste tot în atmosfera curată din natură*, ceeace le dă sănătate şi o astfel de dispoziţie sufletească, din care isvorăsc cele mai frumoase poezii şi producte literare şi populare, admirate de toată lumea.

Dar — ducând în natură un trai simplu şi foarte modest — poporul nostru are prea puţin simţ pentru comerciu, excepţionând doar pe isteţii Olteni, pe Mărginenii din ţinutul Sibiului şi al Braşovului şi pe Macedo-Români. Un caz mic, dar foate caracteristic, va ilustra aceasta: O biată femeie din jurul Clujului, avea înainte de războì în coliba ei câteva găini, cari — trăind împreună cu ea în căldura bordeiului — au ouat toată iarna. Ducându-se să-şi vândă ouăle, am aflat-o pe gerul dela Bobotează, în piaţa dela Cluj vânzând 7 ouă de 10 creiţari. Sfătuind-o şi arătându-i, că toată lumea vinde pe gerul acela *2 ouă* pe 10 creiţari, mi-a răspuns: **„Doară nu mi-oi vinde şi sufletul“.**

Iată puţinul simţ al Românului pentru comerciu, redat în acest caracteristic răspuns al femeiei. Iată şi motivul principal pentru care toţi veneticii străini — aşezându-se printre Români şi făcând comerciul cu o mentalitate contrară celei româneşti, — adună abia în câţiva ani avere de milioane.

In ce priveşte industria casnică ştim cu toţii că Românul şi Romănca au aptitudini de meşteşugari, ba chiar calităţi artistice. Era un timp nu tocmai îndepărtat, când ţăranul nostru îşi confecţiona însuşi aproape toate articolele, de cari avea nevoe în traiul său modest dela ţară. Căciula din cap, cămaşă, suman, iţari, opinci, etc., erau toate manufacturi proprii, doar amnarul pentru cremene dela şerpari era uneori cumpărat din târg, de cumva nu era şi acela făurit de ţiganul din capătul satului. Am văzut şi folosit însumi în copilărie — ca fiu de ţăran — car de boi, grapă şi alte unelte, fără niciun singur *cui de fer*.

Cu productele industriei de fabrici însă, abia a făcut Românul cunoştinţă în timpurile mai noui, pe vremea înlesnirilor oferite de căile de comunicaţie. Dar ocupaţiunile dela fabrică cu zgomotul lor asurzitor şi cu atmosfera viciată de fum şi de atâtea substanţe toxice, nu-l atrage.

Până bine de curând Românul trecea nepăsător peste zăcămintele de petrol sau a cărbunilor de piatră, ce-şi scotiau colţii din pământul delniţei sale, pe care — inconştient de comoara ce o are — o vindea străinului pe nimica. Pe mulţi drumul spre America, pe alţii industria indigenă, i-a mai familiarizat cu industria mare.

Dar — oricât farmec şi poezie ar avea un trai patriarhal şi primitiv al poporului nostru agricultor, oricâte avantagii de ordin mai mult decât economic, ar oferi o industrie casnică — împreunată cu ocupaţii serioase mai ales în timpul iernei etc., totuşi ar fi fatal pentru Ţară şi popor, dacă caracteristecele etnice, indicate de mine, ar împiedeca şi pe viitor pe fruntaşii claselor noastre sociale, a da o specială atenţie *industriei;* ale cărei producte le desface *comerciul.*

Industria este doar motorul puternic al progresului obştesc.

In marele război mondial, factorul principal, care a învins, a fost — pe lângă materialul de oameni — industria.

Deci — dacă viitorul ţărilor atârnă dela

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

industrie, — nu ne poate fi indiferent ce desvoltare şi ce direcţie iau industria şi comerţul din ţara noastră.

Din cele expuse de mine până aci, reiese *uriaşa importanţă*, ce-o are «Academia de comerciu şi industrie», mai ales în viaţa poporului nostru şi 'n economia naţională a ţării. Această înaltă şcoală trebue să contribue la pregătirea poporului român pentru comerciu şi industrie.

Astăzi comerciul şi industria română, *sub raport naţional*, sunt în cea mai mare parte foarte, foarte departe de ceeace ar trebui să fie. Ideal ar fi, ca fiecare industriaş şi comerciant din ţară — vorbind în limba figurată a poporului — «se ducă o lumânare la aceeaş biserică — cu noi»; cu alte cuvinte comerciul şi industria trebuesc *naţionalizate*, sau cel puţin să se identifice din toată inima cu interesele ţării şi aspiraţiunile neamului; altcum — în loc să ne fie de folos — pot deveni o primejdie generală.

Industria şi comerciul au în mână însemnate bogăţii ale ţării, capitalul cel mai productiv, încât dela aceşti factori sociali atârnă progresul şi 'n celelate ramificaţiuni ale vieţii obşteşti. Unde comerciul şi industria naţională înfloresc, acolo înfloreşte şi literatura şi artele după gustul propriu, şi peste tot cultura naţională; şi ies la iveală toate calităţile sufleteşti ale poporului; iară acestea trebue să se desvolte după firea neamului ca să poată duce o notă specifică — şi originală în ansamblul civilizaţiei mondiale. Unde nu-i aşa, totul se corceşte în dauna noastră; ni să periclitează originalitatea sufletului. De pildă, examinaţi odată limba ce se foloseşte în magazinile de manufacturi. Industria şi comerciul numai — fiind naţionale, — vor fi deplin conştienţi şi de această misiune socială, culturală şi umanitară în ţară; sprijinind cu mână largă aceşti factori cari ridică ţări şi popoare la nivelul civilizaţiei mondiale.

Astăzi suntem departe de această misiune patriotică a comerciului şi industriei din România. Din contră cunosc firme industriale pe valea Trotoşului cu venituri mari, cari sprijinesc toate scopurile neromâneşti; dar pentru un scop românesc n'au avut nici barem 2—3000 lei. Cunosc pe Murăş industrii, cari îmbuibează cu plăţi princiare, stoarse din bogăţiile ţării, pe funcţionarii lor străini de neam şi de ţară, cari nu tolerează *niciun Român* între funcţionarii lor, cari la un capital mic au câştiguri enorme, ascunzând în bilanţul public,—câştigul de zeci de milioane—şi frustând astfel Statul de impozitele legale, cazuri frauduloase aflăm zilnic. O anchetă severă şi cinstită ar da rezultate senzaţionale. Asemenea industrie e un pericol pentru desvoltarea normală a statului. Cum ţara noastră n'are capital suficient pentru exploatarea raţională a comorilor ei naturale, capitalul străin este binevenit; dar acel capital trebuie să fie *cinstit*, *moral* şi *patriotic*. Deţinătorii acestui capital trebuie să nu uite cuvântul Sf. Scripturi «*Unde este comoara voastră* (*materială*) *acolo este* şi *inima voastră*». Adică capitalul străin să se mulţumească cu un câştig cinstit; şi încolo să-şi contopiască sentimentele inimii, cu interesele ţării, în care se îmbogăţeşte.

In această privinţă industria naţională găseşte în sânul ei pilde frumoase. Amintesc din apropierea noastră pe distinsul industriaş Grigore Alexandrescu din Bucureşti, carele — deşi cu opt-nouă copii — găseşte sute de mii de lei pe an, pentru ajutorarea orfanilor şi a scopurilor culturale şi umanitare româneşti, căci are o inimă nobilă de bun patriot. O strălucită pildă mondială găsim în dispoziiţiile marelui industriaş american Carnegie. Acesta adunase miliarde de dolari, din care numai cu o parte şi-a asigurat viitorul familiei, iar partea cea mai mare a dat-o ţării justificând astfel hotărârea sa în o epistolă către marele bărbat de Stat englez Gladstone: «Da am avere uriaşă sunt unul dintre cei mai bogaţi ai lumii; dar milioanele am a le mulţumi împrejurărilor sociale din mijlocul poporului şi al ţării, în care mi-am desvoltat tăria de muncă; deci nu-s ale mele, ci ale acelora cari mi-au făcut posibilă adunarea lor. «Deaceia cred de datoria mea a da cea mai mare parte a milioanelor instituţiunilor de cultură, Universităţilor, bibliotecilor publice, laboratoarelor de ştiinţă aplicată etc.,» adică ţării, în care a trăit şi câştigat. El va rămânea în veci o pildă strălucită de neguţător şi industriaş cinstit şi patriot.

Iată, iubiţi profesori şi elevi ai acestei Academii, frumoasa misiune naţională a acestei înalte şcoli, aşa cum o vede nu un specialist în materie de economie naţională,

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

ci o minte şi inimă de preot român, care-şi iubeşte ţara şi neamul.

In nădejdea sigură: că veţi fi toţi apostoli: conştienţi şi de muncă cinstită întru desvoltarea comerciului şi a industriei naţionale, fără de care organismul nostru naţional rămâne lipsit de organe vitale, binecuvintez generaţia de azi şi din viitor a acestei Academii.

«*Cuvântul patriarhului*» a stârnit în auditorul numeros şi select o aprobare, căreia i s'a dat expresiune prin aplause îndelungi. Iată ce scrie «Viitorul» despre ea sub titlul de mai jos.

CUVÂNTUL PATRIARHULUI

Problemele economice au o mare influenţă asupra acelor sociale ca şi asupra chestiunilor de ordin moral. Astfel grija pe care a arătat-o Inalt Prea Sfinţitul Patriarh problemelor economice, în frumoasa cuvântare ţinută la inaugurarea noului palat al Academiei de Comerţ, este pe deplin justificată.

Această cuvântare constitue mai mult decât o îndrumare morală pentru tinerile generaţii, ce vor avea să studieze în Academie. Ea poate servi drept călăuză tuturor românilor cu dragoste de ţară, cari voesc să se bucure de roadele muncii ce-o depun, şi totodată să pregătească copiilor lor un viitor mai bun.

«Oricât farmec şi poezie ar avea un trai patriarhal şi primitiv al poporului nostru agricultor,—a spus I. P. S. Sa Patriarhul,—oricâte avantagii de ordin mai mult moral decât economic, ar oferi o industrie casnică împreunată cu ocupaţii serioase, mai ales în timpul iernii — totuşi ar fi fatal pentru ţară şi popor, dacă caracteristicile etnice indicate de mine, (dragostea de ogor) ar împiedica şi pe viitor pe fruntaşii claselor noastre sociale, a da o specială atenţie *industriei*: ale cărei producte le desface comerţul».

«Căci industria este motorul puternic al progresului obştesc».

Lupta pentru creiarea industriei şi comerţului naţional,—luptă pornită nu din duşmănia faţă de alte neamuri,—dar din iubirea pentru neamul românesc,—a fost transformată prin cuvântul Patriarhului, într'un crez al tuturor românilor. Această muncă cinstită nu exclude colaborarea streinilor, cari ar veni cu aceleaşi sentimente. Căci Patriarhul spune:

«Dacă ţara noastră n'are capital suficent pentru exploatarea raţională a comorilor ei naturale, capitalul străin este binevenit; dar acel capital trebuie să fie *cinstit*, *moral şi patriotic*. Deţinătorii acestui capital trebuie să nu uite cuvântul Sf. Scripturi. «*Unde este comoara voastră* (*materială*), *acolo este şi inima voastră*». Adică capitalul străin să se mulţumească cu un câştig cinstit, şi în colo să-şi contopiască sentimentele inimii, cu interesele ţării în care se imbogăţeşte».

Cuvintele I. P. S. Sale Patriarhului Miron vor rămâne adânc săpate în inimile româneşti. Ele sunt un îndemn şi pentru cei mari şi pentru cei mici, un îndemn către cler ca şi către mireni, să sprijine comerţul şi industria naţională, isvoare de bogăţie materială ca şi morală.

„*Viitorul*"

SFINTIRE DE BISERICA

In regiunea viticolă a Urlaţilor, numită Valea Nucetului, un sătuleţ numai de vreo 60 familii, s'a ridicat lui Dumnezeu o biserică de toată frumuseţea. Nu te-ai fi aşteptat ca pe aceste coclauri să se găsească asemenea bărbaţi cu adevărat spirit de jertfă pentru biserică, cum este d. Ilie Stănescu cu familia lui, căruia i se datoreşte aproape în întregime ridicarea acestui sfânt locaş, cu hramul Sf. Dumitrie. Aşezata pe un dâmb mai ridical al văi Nucetului, ea se înalţă printre pomi şi vii cu cele trei turnuri ale sale, ca o mireasmă aleasă din rodul pământului acestor părţi, din care necontenit se aduce jertfă pe altarele Domnului Hristos. Cel care s'a străduit pentru ea este un modest creştin cu 10 copii, din care 9 fete, dar cu inima şi cu mâna aşa de darnică încât greutăţile nu l-au împiedecat de la împlinirea măreţului gând. Dumnezeu îi va răsplăti din darurile sale cele bogate, aşa cum el vrea să împodobească casa Lui.

S'a sfinţit în ziua de şapte Noembrie de către P. S. Tit, vicarul Sf. Mitropolii însoţit de P. C. Consilier bisericesc Eugen Bărbulescu, protopopul

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Vincenţiu Popp, preotul Mitroiu şi Alexandrescu, şi diaconii Evghenie şi Antonie dela Patriarhie. Sărbătoarea a fost impunătoare, iar Urlăţenii au venit cu toţii ca la un mare eveniment, egal cu o vizită canonică.

Această vale a Nucetului a văzut în această sărbătoare ce n'a avut prilejul a mai vedea; şi cei veniţi la slujbă au plecat cu credinţa şi mai întărită că Biserica ortodoxă are frumuseţi în slujba rituală şi comori în învăţătura ei sfântă neîntrecute de nimeni.

Cu acest prilej I. P. S. Patriarh, în grija cea mare ce o are pentru fiii săi duhovniceşti, n'a neglijat a-şi trimite cuvântul Său de mângâiere şi întărire, în scrisoarea pe care o dăm mai jos, şi pe care părintele consilier a citit-o poporului, ce înţesa biserica şi căruia i-a produs o vădită emoţiune.

La sfârşitul liturghiei, cântată de corul preoţilor, P. S. Tit le spune cuvinte îmbărbătătoare pentru păstrarea credinţei, iar învăţătorul local le-a vorbit ca un teolog despre însemnătatea zilei.

La sărutatul sfintei mese, credincioşii au dăruit pentru fondul milelor dela Arhiepiscopie suma de 8230 lei.

Iată textul scrisoarei I. P. S. Patriarh:

Prea Sfinţite Mandatar,

Din raportul Preacucernicului protopop al Circ. III Urlaţi, Prahova, din 12/X/926 aflând Noi cu mare mângâere, că credincioşii noştri din parohia Urlaţi satul Nucet, au terminat zidirea şi pictura bisericii întru cinstirea şi mărirea lui Dumnezeu şi spre folosul lor sufletesc şi trupesc, am simţit o mare bucurie în sufletul Nostru.

M'am bucurat foarte pentru această faptă creştinească şi frumoasă a acelor iubiţi poporeni, care faptă va vesti vrednicia lor nu numai fiilor şi nepoţilor lor, ci şi celor ce vor trece pe acolo; dar şi mai mult m'am bucurat având convingerea că preabunul Dumnezeu, care răsplăteşte toate faptele bune, le va răsplăti şi lor cu darurile sale cele bogate.

Şi dacă totuşi Ne turbură ceva bucuria aceasta, este numai împrejurarea că, multele Noastre slujbe şi ocupaţiuni grele şi obositoare nu Ne-au îngăduit a merge să sfinţim Noi înşine acea biserică, spre a povăţui pe credincioşii şi fiii Noştri sufleteşti de acolo în toate cele bune, a le da învăţăturile cele mângâetoare şi a le împărtăşi în persoană patriarhiceştile Noastre binecuvântări.

Pentru ca totuşi să dăm cuvenita însemnătate acestei sfinţiri, te autorizez pe P. S. Ta să sfinţeşti acea biserică în fruntea soborului preoţilor din acele părţi, Duminică 7 Noembrie 1926 şi să spui acelor iubiţi poporeni că Noi nici deaici din depărtare nu vom încetà a ridica fierbinţi rugăciuni către Părintele nostru cel ceresc, ca biserica cea nouă să le fie lor şi urmaşilor lor izvor de bine, de fericire şi de mântuire. Să le mai arăţi că acea biserică numai în acel caz le va fi spre folos, dacă o vor cerceta cât mai regulat, şi mai ales în Dumineci şi sărbători, nu numai ca să se roage lui Dumnezeu şi acolo să-şi uşureze sufletele, dar şi pentru ca din sfintele slujbe, şi mai ales din scrierile sfinţilor Apostoli, Evanghelişti şi Prooroci, precum şi din cuvântările preoţilor, să scoată învăţături şi îndemnuri frumoase şi folositoare pentru viaţă, considerând biserica nu numai ca o casă de rugăciune şi de săvârşirea sfintelor taine, ci şi de învăţături folositoare.

In scopul acesta şi îndatorăm pe preotul locului ca — pe lângă îndepinirea sfintelor slujbe cu toată evlavia şi pietatea — să se pregătească a ţine poporului şi cuvântări cu învăţăturile ce le va afla că sunt mai de lipsă pentru poporenii săi, pentru mângâerea şi mântuirea lor.

Din parte-Ne îi sfătuim, şi de aci din depărtare, pe toţi iubiţii Noştrii poporeni din satul Nucet-Urlaţi ca să ţie cu tărie la credinţa şi legea strămoşească a bisericii noastre răsăritene, apropiindu-se cu încredere de sânul ei, cum se apropie copiii de sânul iubitoarei lor maice, şi cum s'au apropiat de ea părinţii şi strămoşii noştri, cărora le-a fost scut şi apărare aproape 2 mii de ani. Să asculte de poveţele şi învăţăturile bisericii, îndreptându-şi viaţa după poruncile ei. Soţii să trăiască în bună înţelegere cu soţiile lor; să cinstească şi îngrijească pe bătrânii lor părinţi, ca să le uşureze greutatea bătrâneţelor. Să dea pruncilor lor o creştere de buni creştini, fiind pe deplin încredinţaţi că viitorul unei familii, ca şi al unui popor, atârnă dela mulţimea fiilor bine crescuţi.

Să mai caute a fi cu cumpăt în toate, cruţători, sporind averea dela părinţi şi silindu-se să lase urmaşilor scumpa moştenire atât o parte din avere cât şi dragostea de biserică, de neam precum şi alipirea de tronul iubitului şi gloriosului nostru Rege şi de

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Augusta Sa Familie, de ţară, de patria în care ne-am pomenit şi în care trăim, şi pe care trebuie s-o ajutăm cu munca şi jertfele noastre, ca să poată mereu propăşi, devenind —cum îi este menirea—cea mai aleasă ţară din răsăritul Europei.

Urmând aşa, nu vor rămânea nerăsplătite ostenelile şi jertfele lor pentru biserică, ci darul şi binecuvântarea lui Dumnezeu se va revărsă peste ei, casele, familiile, câmpurile şi întreprinderile lor.

In sfârşit, împărtăşind şi Noi numiţilor credincioşi binecuvântarea Noastră, am rămas

Al Vostru al tuturora de binevoitoriu:

MIRON

Arhiepiscop, Patriarh

READUŞI LA ORTODOXIE

Cea mai veche şi cea mai organizată aşezare adventistă din Judeţul Dâmboviţa pierde trei dintre cei mai fanatici adepţi

In 1918, după încheerea păcii, mulţi s'au întors la vetrele lor — Comuna Ţâţa, satul Buciumeni, Jud. Dâmboviţa — încărcaţi de gloria câştigată în lupte cu duşmanul cotropitor, mulţi lipsiţi de părţi din trup căzute pe câmpul de onoare, mulţi încărcaţi de câştiguri stoarse în timpuri turbure şi grele.

Printre toţi aceşti veniţi la vatră, înbătrâniţi, slăbiţi, însă de-o obrăznicie fără seamăn, au venit şi doi rătăciţi în mrejile baptiste, erau: Ioan Cârstoi — covrigarul cu ochelari depe linia ferată Titu-Bucureşti şi Ioan Nică Marin Bâlbâc. Bietul Bâlbâc! In concentrările ce se făceau prin 1914-1915 a avut nenorocul să cadă în schimb cu un oarecare baptist de prin Bucureşti. *Pisălogit* de acesta, l-a cam amestecat în gânduri, dar nu l-a câştigat. In războiu iar s'au întâlnit. Au căzut prizonieri amândoi, şi toată captivitatea au petrecut-o tot împreună. Bietul Bâlbâc — niţel amestecat în gânduri la plecare, vine cel mai straşnic propagandist după demobilizare. Erau baptişti. Propoveduiau rătăcirile baptiste cu oare care sfială la început. Nu trece mult şi 'ncep cu curaj şi fără astâmpăr a «vână oameni" la adventism! Trecuse fratele din Bucureşti la adventism şi cei doi l-au urmat deşi analfabet, ţi-aducea în sprijinul celorce susţinea citate din Sf. Scriptură cu o îndemânare de te uimea.

In 1919 moare preotul din satul Buciumeni, deci timp potrivit pentru a furà oi din staulul fără păstor. Şi-au şi furat în 7 ani, dintr'un sat de peste 1000 suflete au răzlezit dela ortodoxie vre-o 15 suflete cu cari au întemeiat casa de rugăciune din Buciumeni. Aci se adunau toţi rătăciţii dela Târgovişte, unde din când în când sunt fanatizaţi de şeful Paulini. Printre cei furaţi la adventism au fost şi *Floarea I. Bâlbâc* şi *Ioan Albulescu* fiul unei văduve de războiu. Ce-a plâns sărmana când i-a fost furat singurul fecior.

Vre-o cinci ani au fost bătut pragul „caselor de rugăciune". Cinci ani n'au strâns picioare şi gură alergând în cele patru vânturi, după prozeliţi.

Dar atât a fost, căci răzleţi în dajdii, ca:
Zecime lunară,
Zecime extra,
Darurile şcoalei de Sabat,
Daruri de ziua 1-a,
Săptămâna abnegaţiei,
Fondul de educaţie,
Daruri din al 13-lea,
Daruri misionare,
Daruri din revista de toamnă,
Darul zilelor de rugăciune,
Zecimea Casei de ajutor ş. a., nemulţumiţi de fariseismul ce le face fiinţa, amărâţi că una arată a fi cu vorba şi cu mult pedeparte sunt cu fapta, că nu urmăresc decât *banul* lor muncit din greu, pleacă şi hotărăsc botezul copiilor.

La plecarea lor şi poate a multora ce au să-i urmeze a contribuit în mare măsură şi munca de păstor a preoţilor dinprejur, în deosebi, a preotului Petre Popescu girantul parohiei, cari prin sfat, prin acte creştineşti de milă şi ajutor au putut să le arate că pripiţii au părăsit păşunea cea adevărată şi

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

s'au dus după pajişti pline de amăgire ucigătoare de suflet.

Şi'n ziua de 10 Octombre 1926, 7 preoţi între cari protoereul D. H. Popescu cu preşedintele asociaţiei preoţeşti din Dâmboviţa, Pr. G. Brănişteanu, săvârşesc botezul ortodox copiilor lui *Ioan N. M. Bâlbâc*: Gheorghe în vârstă de 4 ani şi Pavel copil de o lună. Bătrânul preot Petre Popescu girantul parohiei Buciumeni naş al lui Gheorghe şi fiul său Pavel—student teolog—naş al micului Pavel.

Câtă mulţumire pe unii că pot fi chezaşii unor fiinţe ce erau primejduite cu rătăcirea, câtă fericire pe alţii (părinţii) c'au putut scăpă de mrejile rătăcirii şi acum li se deschide calea spre o vieţuire creştinească neîncătuşată de birul, zeciuelilor felurite şi de fariseismul neruşinat.

Preotul T. Neogoescu-Fieni, într'o limpede şi întemeiată cuvântare, a arătat însemnătatea botezului la creştini, stăruind asupra botezului copiilor. Mulţimea de credincioşi din sat şi de aiurea fără să ţină seamă că'n sat erau două nunţi, s'a bucurat şi-au sărbătorit această revenire, însufleţiţi de cuvântarea rostită cât şi de duioasele cântări bisericeşti ce preoţii le-au înălţat ca mulţumire, s'au împrăştiat lăudând pe Domnul.

La masa ce foştii adventişti au dat oaspeţilor, noui botezaţi au fost dăruiţi —după obicei— cu daruri de haine şi bani, atât de naşi cât şi de ceilalţi meseni.

Lucrarea cercurilor bine rânduită, făcută cu dragoste de apostol, aşa cum totdeauna a fost în această parte de loc, premeneşte adânc viaţa bisericească a enoriaşilor. Credem c'a fost cel mai straşnic stăvilar împotriva şivoiului de propagandă sectară ce se pornise pentru a prinde în mreji vrăjite satele depe linia ferată Titu-Petroşita.

„Am fost Saul până acum, deacum voi fi Pavel, că le cunosc ticăloşiile", aşa a spus cel adus la ortodoxie Ioan Bâlbâc. Să fie semn bun acest strigăt hotărât pentru ceice încă n'au fost înşelaţi de lupii în piele de oaie: adventişti, baptişti, pocăiţi ş. a.

CERCURILE PASTORALE

Protoieria II-a Jud. Teleorman.

1. *Cercul Roşiori* a ţinut şedinţă la 31 Oct. în Com. Măldăeni. Serviciul divin s'a oficiat în Sobor de preoţii Cercului, iar răspunsurile au fost executate de cântăreţi sub conducerea d-lui Marcu Băltoiu.

Predica s'a rostit de pr. Emil Teodorescu.

La şedinţa după masă a vorbit păr. Teodor Marinescu despre «Biserică şi şcoală».

Doamna doctor Maistorovici circum. Scrioaştea invitată a lua parte la acest cerc vorbeşte despre «Sifilis» şi ravagiile pe care această boală le aduce în ţara noastră.

Ii mulţumeşte d-l Director Ilie Popescu pentru dragostea ce a avut de a veni în mijlocul preoţilor şi învăţătorilor vorbind poporului despre o boală atât de periculoasă.

Păr. Teodor Pereţeanu închide şedinţa rezumând cele vorbite de conferenţiari, aducând mulţumiri domnului I. Marinescu inspectorul »Fondaţiei Principele Carol» care urmăreşte cu un deosebit interes mersul cercurilor preoţeşti.

Pentru fondul cercului s'au colectat 167 lei.

A II-a şedinţă a ţinut-o în ziua de 21 Noembrie a. c. în Comuna Măgureni.

De dimineaţă s'a oficiat slujba în sobor şi parastas pentru eroi cu o atitudine impunătoare.

Predica a rostit-o pr. C. Marinescu, care, cu exemple din Sf. Scriptură, arată zădărnicia alergării omului după cele trectăoare.

După masa la ora 2 poporul de pe toate uliţele satului îşi îndreaptă paşii către şcoală, supuşi glasului noului lor păstor. Aci vorbeşte d-l învăţător I. Bârzan despre «Foloasele învăţăturii», iar pr. Nic. Boeriu despre «buna creştere a copiilor». Şi la acest cerc d-na doctor Maistorovici în legătură cu conferinţa pr. N. Boeriu vorbeşte poporului despre influenţa «Paludismului» asupra sănătăţii copiilor.

Şedinţa se închide de preotul Teodor Pereţeanu preşedintele Cercului, după care se mai execută cântări şi dansuri naţionale de elevii şcoalei.

Pentru fondul Cercului s'a colectat 343 lei.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

2. *Cercul Merişani.* A ţinut şedinţă în com. Beuca în ziua de 10 Oct. a. c.

Serviciul divin s'a oficiat în sobor. Predica s'a rostit de către pr. I. Colţeanu despre Evanghelia zilei, după care s'a slujit parastas pentru eroi a căror memorie e împrospătată în cuvinte mişcătoare de pr. N. Marinescu.

In şedinţa intimă pr. N. Const. Ciurari îşi desvoltă subiectul dat despre «Importanţa tainei Sf. Maslu».

Masa s'a luat de toţi preoţii la preotul satului iar la ora 3 s'a deschis şedinţa publică de păr. preşedinte dând cuvântul pr. N. Mihăiescu care desvoltă subiectul «Insemnătatea sărbătorilor bisericeşti.»

S'a colectat pentru fondul cercului 148 lei.

A II-a şedinţa a avut-o în com. Merişani la 7 Noembrie a. c. Sf. slujbă s'a oficiat în sobor. Predica s'a rostit de pr. local Gh. Gh. Ungurelu, după care s'a slujit parestas pentru eroi.

In şedinţa intimă pr. Gh. Ungurelu vorbeşte despre «Obiectele predicii publice».

După amiază o mulţime de oameni aşteptau la şcoală sosirea preoţilor. La 2 ½ şedinţa se deschide iar pr. N, Constantinescu-Ciurari îşi desvoltă conferinţa despre: «Fericirea în familia creştină». Păr. Gh. Ungurelu, preşedintele cercului aduce mulţumiri celor prezenţi îndemnându-i a se folosi de învăţăturile ce li se dau de preoţi.

S'a colectat pentru fondul cercului 220 lei.

3. *Cercul Bârla.* A ţinut sedinţă în comuna Tuteni în ziua de 31 Oct. a. c. Slujba s'a oficiat în sobor de preoţii cercului. Predica a rostit-o pr. Ioan Popescu-Ghimpeţeni vorbind despre «Evanghelia zilei».

In şedinţa intimă s'a pus chestiunea: «Cum s'ar putea atrage câţi mai mulţi săteni la cercuri» rămânând în picioare părerea ca toate autorităţile Comunale unde se ţine cercul să fie anunţate şi rugate a lua parte.

Şedinţa publică după masă nu s'a ţinut, întru cât la şcoală n'a venit nici un sătean. De sigur că poporul n'a ştiut fiindcă n'a fost cine să le spună.

A II-a şedinţă a fost în comuna Ghimpeţeni în ziua de 21 Noembrie a. c. împreună cu învăţătorii.

La Biserică predica s'a ţinut de d-l învăţător Ion Bârleanu, despre Evanghelia din acea zi. La sfârşit s'a slujit parastas pentru eroi.

La şcoală, la şedinţa după masă a vorbit păr. I. Boldescu despre «beţie». La şedinţa publică învăţătorii s'au retras pe motiv că au ordin să nu ţină şedinţe publice.

S'a colectat pentru fondul cercului suma de 252 lei.

4. *Cercul «Sf. Ioan Crisostom»* a ţinut şedinţă în ziua de 31 Oct. a. c. în parohia Gârdeşti — Biserica plină de credincioşi ascultă cu multă evlavie serviciul Sf. Liturghii oficiat solemn de preoţi în sobor. Predica a rostit-o păr. I. Gădea, despre Evanghelia zilei, după care toţi preoţii au slujit parastas pentru eroii neamului din acea comună la care a luat cuvântul preşedintele cercului pr. Gh. D. Popescu.

La şedinţa publică după masă ţinută la şcoală a vorbit pr. Botez Ionescu despre: «Insemnătatea Duminicii».

S'a colectat pentru fondul cercului 200 lei.

A II-a şedinţă a avut loc în com. Sfinţeşti în ziua de 28 Noembrie a. c. In această parohie biserica fiind închisă, preoţii au făcut serviciul Utreniei şi parastas pentru eroi.

Şedinţa publică nu s'a ţinut, din cauza lipsei de auditori. Lipsă de conducere..

S'a colectat pentru fondul cercului 100 lei.

5. *Cercul Strâmbeni.* a ţinut şedinţă în com. Burdea Ştefăneşti, în ziua de 17 Oct. Serviciul divin s'a oficiat în sobor. Predica s'a ţinut de pr. Gh. D. Popescu vorbind despre pilda sămănătorului.

S'a oficiat parastas pentru eroi, a cărui pompă a mişcat mult pe cei prezenţi.

După masă la ora 3 s'a ţinut şedinţă publică la şcoală unde îşi desvoltă păr. D. Zamfirescu subiectul despre «Injurături»

A II-a şedinţă a avut-o în com. Strâmbeni, parohia I în ziua de 7 Noembrie a. c. A rostit predica păr. V. Nănescu, despre «Datoriile părinţilor de a creşte copiii în spirit religios». Şedinţa publică nu s'a ţinut.

6. *Cercul Peret.* A ţinut şedinţă în com. Peret în ziua de 24 Oct a. c. Serviciul divin s'a oficiat de P. C. Protoiereu şi preoţii cercului. A predicat păr. D. Biolănescu despre Evanghelia zilei. După masă s'a ţinut şedinţa publică împreună cu d-nii învăţători.

P, C, Protoiereu deschide şedinţa dând

cuvântul păr. Biolănescu care vorbeşte despre. Adventism.

S'a colectat, în urma cuvântării calde a P. C. Protoiereu despre «Crucea Roşie» suma de 284.50 iar pentru fondul milelor 140. S'au distribuit gratuit de P. C. Protoiereu diferite cărţi cu conţinut religios.

Protopop. Econom, FLORU IONESCU.

Organizarea cercurilor pastorale în Bucureşti.

Potrivit deciziunii luată în şedinţa trecută a consiliului eparhial, prin circulară s'a făcut cunoscut P. P. C. C. Protoierii ca Cercurile pastorale preoţeşti să-şi desfăşoare activitatea, după următoarele norme:

In oraşe toţi preoţii, diaconii şi cântăreţii unui cerc să se adune, în tot timpul acestui an, într'o singură biserică, de preferinţă cea a preşedintelui de cerc, şi anume în fiecare săptămână, Sâmbăta între orele 7—10 seara. In oraşele de provincie s'a lăsat pe seama protoiereului respectiv să designe biserica, ca cel care cunoaşte mai de aproape împrejurările locale şi situaţia topografică a oraşului.

In Bucureşti s'a împărţit toate parohiile în 14 cercuri şi anume 8 în plasa de sus şi 6 în plasa de jos, după cum urmează: 1. *Cercul pastoral* Sf. Vineri-Nouă cuprinzând parohiile: Sf. Vineri-Nouă, Sf. Gheorghe Francmazoni, Cărămidarii de sus, Sf. Ilie Grant şi Miron Cristea având ca preşedinte pe Pr. Ec. Traian Vintilescu, iar ca loc de adunare şcoala de băeţi din str. Zablovschi, întrucât aci se ţin asemenea adunări de mai multă vreme. 2. *Cercul pastoral* Spirea Veche cu parohiile: Sf. Treime-Ghencea, Spirea Veche, Spirea Nouă, Cotroceni, Sf. Elefterie, Albă-Postăvari, Antim, Schitul Maicilor şi Izvorul Tămăduirii, ca preşedinte Pr. Ec. I. Ionescu şi locaş de adunare Biserica Spirea. 3. *Cercul pastoral* Golescu-Azilul de noapte cu parohiile: Sf. Ilie Calinderu, Sf. Nicolae Şelari, Doamna, Curtea Veche, Sf. Gheorghe Nou, Răzvan, Mihai Vodă, Sf. Apostoli, Sf. Spiridon, Sf. Ilie Gargani şi Colţea, ca preşedinte P. C. Arhim. Scriban şi locaş de adunare bisericească Curtea Veche. 4. *Cercul pastoral* Sf. Nicolae Buzeşti, cu parohiile: Sf. Nicolae Buzeşti, Sf. Voevozi, Popa-Tatu, Schitu Măgureanu, Manea-Brutaru, Sf. Constantin, Sf. Ştefan Cuibu-cu-Barză, ca preşedinte Ec. D. Georgescu şi locaş de adunare biserica Sf. Voevozi, 5. *Cercul pastoral* Amza cu parohiile: Amza, Sf. Visarion, Mavrogheni, Sf. Vasile, Sf. Nicolae-Tabacu, Albă, Kreţulescu, Zlătari, Ştejar, Brezoianu, Sf. Ion Moldoveni, ca preşedinte Pr. Dr. Mihălcescu şi locaş de adunare bisericească Zlătari. 6. *Cercul pastoral Popa-Kiţu* cu parohiile: Silvestru, Batişte, Bradu Boteanu, Ienii, Oţetari, Popa-Kiţu, Popa-Rusu, Sfinţi şi Scaune, ca preşedinte Pr. D. Popescu Moşoaia, iar locaş de adunare bisericească Popa-Kiţu. 7. *Cercul pastoral* Dichiu-Tirchileşti, Icoana, Precupeţii-Vechi, Precupeţii-Noi, Pitar-Moşi, şi Floreasca, ca preşedinte Ec. N. Rădulescu, iar locaş de adunare bisericească Dichiu-Tirchileşti. Prin excepţiune aci, ziua de adunare s'a mutat Joi seara, pentrucă şi până aci la biserica Dichiu se ţineau adunări cu creştini Joi seara. 8. *Cercul pastoral* Sf. Treime Teiu cu parohiile: Sf. Treime Teiu, Sf. Dimitrie Colentina, Sf. Ion Moşi, Doamna-Teiu, ca preşedinte Pr. D. Muşăţeanu, iar locaş de adunare bisericească Sf. Treim Teiu. 9. *Cercul pastoral* Sf. Pantelimon cu parohiile: Sf. Pantelimon, Oborul-Nou, Olari, Oborul-Vechi, Iancu-Nou, Iancu-Vechiu, Sf. Gheorghe-Capra, ca preşedinte Pr. Gh. Creţu, iar locaş de adunare bisericească Sf. Pantelimon, 10. *Cercul Popa-Nan* cu parohiile: Popa-Nan, Hagiu, Popa-Soare, Dela-Veche Dela-Nouă, Sfântul Ştefan-Călăraşi Negustori şi Mântuleasa, ca preşedinte P. Ec. I. Georgescu. iar locaş de adunare bisericească Popa-Nan, 11. *Cercul Foişor* cu parohiile: Foişor, Târca, Izvorul-Nou, Sf. Treime Crucea-de-Piatră, Ceauş-Radu, ca preşedinte Ec. G. Ciosu iar locaş de adunare bisericească Foişor, 12. *Cercul Sf. Vineri-Herasca* cu parohiile: Sf. Vineri-Herasca, Lucaci, Udricani, Sf. Dumitru Vergu, Olteni, Bradu Staicu, Sf. Nicolae Jigniţa, Sf. Nicolae-Sârbi, Sf. Ioan Nou-Piaţa, Sfântul Gheorghe-Vechiu, ca preşedinte Pr. Stoica Ionescu, iar locaş de adunare bisericească Sf. Vineri-Herasca, 13. *Cercul Cărămidari-de-jos* cu parohiile: Cărămidarii-de-jos, Manu-Cavafu, Alexe, Dobroteasa, Apostol, Sf. Nicolae-Broşteni, Slobozia, ca preşedinte Ec. Gh. Păunescu, locaş de adunare bisericească Cărămidarii-de-jos. 14. *Cercul Bărbătescu-Nou,* cu parohiile: Bărbătescu-Nou-Filaret, Bărbătescu-Vechiu, Sf. Spiridon-Nou, Sf. Ecaterina, Flămânda, Sf. Ilie Rahova, Sf.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Nicolae-Vlădică, Doamna Bălaşa, ca preşed. Pr. Ilie Popescu, iar locaş de adunare bisericească Sf. Spiridon-Nou.

Parte din aceste cercuri au început să funcţioneze şi activitatea ce nădăjduim că va desfăşură va fi plină de roade, pentru creştinii ce vin să asiste ca şi pentru preoţimea lucrătoare. Fără îndoială că se vor ivi şi piedici din partea unora dintre preoţi sau cântăreţi, cari priveac această chemare la lucru ca o povară.

In legătură cu ţinerea Cercurilor pastorale s'a luat dispoziţiunea ca elevii seminarişti ca şi studenţii în teologie, în timpul vacanţelor să ia parte activă la cercuri şi prezenţa lor să fie consemnată în procesul-verbal, pentruca la recomandarea spre hirotonie protoiereul respectiv să poată cercetă şi referi şi în chestiunea aceasta.

Cons. referent,
Pr. MANEA POPESCU

In lagărul adventist

Nu e greu de pătruns. Cu temelia de nisip, zidurile lagărului adventist nu pot fi decât de carton mascat. Dovada strălucită a dat-o vrednicia preoţilor din cercul pastoral Fieni-Dâmboviţa, cari cu adevărat au pătruns în misteriosul lagăr adventist şi au izbutit a dezrobi o familie întreagă: soţ, soţie şi copii. Locuitorul Ioan Nică Marin Bolbâc, din com. Buciumeni — căci de el şi familia lui e vorba — prins în mrejele adventiştilor de 8 ani, a primit în ziua de 10 Octombrie a. c. botezul orânduit şi încredinţat de Mântuitorul Bisericii Sale, una' sfântă, sobornicească şi apostolicească. Naş a fost preotul Petre Popescu, din parohia Ţâţa, împreună cu fiul său Pavel, absolvent de seminar. Nici nu poate fi altă roadă mai vrednică de laudă, decât aceasta pe care a cules-o cercul pastoral «Fieni» în acea şedinţă de 10 Octombrie, din com. Buciumeni.

„PARINTELE ILIE DUHOVNICUL"

de Pr. TOMA G. POPESCU

Intr'o cărticică de 106 pagini, părintele Toma G. Popescu publică un număr de nouă schiţe de literatură creştinească. Câteva au fost publicate şi în revista Societăţii Clerului din Eparhia Argeşului. Adunate acum laolaltă constitue o măsură dupăcare poate fi apreciat talentul, sau mai bine zis dorinţa părintelui Popescu de a îmbogăţi literatura creştină şi de a adânci cugetarea creştină în cercurile în cari va pătrunde cartea. Avem încredinţarea că prin stăruinţă părintele Popescu poate da la iveală lucrări cu adevărat preţioase. Unele dintre schiţele ce alcătuesc volumul prezent pot fi slabe, dar nu lipsite de interes, în deosebi prin teza ce-şi propune. De pildă, în schiţele *Arhitectul Iepuraş, Intre tată şi fiu, Făptura nouă* găsim pusă teza convertirii creştine — o teză de toată frumuseţea, dar foarte grea. In actul convertirii creştine ies la iveală puteri sufleteşti cari mişcă, zgudue, copleşesc înţelegerea comună şi stoarce lacrămi din ochii cei mai secetoşi. In *Arhitectul Iepuraş* lipseşte reliefarea momentelor principale ce însoţesc convertirile sufleteşti; în *Intre tată şi fiu* inzistă foarte mult asupra unor momente secundare şi deloc asupra tezei; în *Făptura nouă* stărueşte asupra împrejurărilor externe, fără nicio adâncire a procesului intern sufletesc care să înlesnească motivarea convertirii.

Mult mai bine este Părintele Popescu în schiţarea caracterelor deja formate: *Arsu şi Doican, Părintele Ilie Duhovnicul Ieremie al Cândii.* Şi în sfârşit e foarte bine în *Mreaja păcătoşilor* şi *Pedeapsa lui Libuş*, în cari dezvoltă teza biblică: Nicio faptă rea nu rămâne nepedepsită. O recomandăm cu toată căldura atenţiunii fraţilor preoţi, cari cerând-o nu numai vor înlesni răspândirea gândurilor frumoase creştineşti strânse în ea cu multă inimă de Părintele Popescu, dar vor aveà prilejul să guste câteva clipe de răgaz şi înălţare sufletească.

Editura Bisericii Sf. Gheorghe din Piteşti, costul 25 lei

Preotul MANEA S. POPESCU

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

SERBAREA UNUI HRAM DE BISERICA

Cu un deosebit fast s'a prăznuit hramul bisericii «Cuvioasa Paraschiva» din parohia Gornetul-Cricov, anul acesta.

Parohul bisericii Preotul Sachelar Nicolae Z. Ionescu împreună cu toţi consilierii parohiali şi alţi enoriaşi cu multă dragoste de faptele frumoase, încălzite de flacăra sfintei credinţi, nu s'au dat în lături dela mari sacrificii pentru a prăznui, cu toată solemnitatea, ziua patronală a Sfântului locaş de închinare. Biserica, deşi mare, era neîncăpătoare pentru mulţimea credincioşilor, cari veniseră şi de prin satele vecine.

Serviciul divin a fost oficiat de Cucernicul Preot Nicolae St. Alexandrescu, sub protopopul de Urlaţi, înconjurat de preoţii Nicolae Z. Ionescu parohul local, Alexandru Popescu Vârbila, Martin Gheorghe Iordăcheanu şi Nicolae Necula Valea Boului.

După terminarea Sfintei Liturgii Preotul Nicolae St. Alexandrescu a rostit poporului o frumoasă şi înălţătoare predică, despre «Puterea credinţii şi creştineştile obiceiuri strămoşeşti» îndemnând asistenţa să păstreze credinţa şi obiceiurile strămoeşşti cari ne-au păstrat dealungul veacurilor Biserica şi Neamul şi să se ferească de învăţăturile mincinoase şi pline de venin ale sectelor.

S'a oficiat apoi un parastas pentru pomenirea eroilor Neamului şi a rudelor şi prietenilor repauzaţi, după care a urmat o agapă creştinească, cu care ocaziune s'au împărţit daruri tuturor săracilor adunaţi la acea solemnitate.

O parte din ofrandele enoriaşilor cari au rămas, au fost vândute, iar cu suma rezultată s'au pus bazele fondului inalienabil al bisericii.

După aceea parohul, într'o cuvântare bine simţită, a mulţumit Cucernicului subprotopop pentru cinstea ce a făcut satului participând la acea sărbătorire şi pentru sfaturile date poporului prin predica sa, şi enoriaşilor cari l-au ajutat pentru buna reuşită a prăznuirii spre cinstea satului, după care Preotul Nicolae St. Alexandrescu a mulţumit vrednicului preot paroh Nicolae Z. Ionescu şi enoriaşilor pentru felul demn cum au ştiut să prăznuiască acea zi, neuitând nici pe acei ce şi-au jertfit viaţa pe câmpul de luptă şi nici pe părinţii şi strămoşii lor făcându-le creştineasca pomenire.

Aducem la cunoştinţa publică această creştinească prăznuire, cu gândul că se vor găsi imitatori în ocaziuni asemănătoare şi în alte părţi.

Un asistent

DARURI

I. P. Sf. Patriarh **Miron** *a dăruit Societăţii «Veniamin Costachi» dela Seminarul din Huşi suma de lei 1000 şi mai multe cărţi.*

Tot I. P. S. Sa a ajutat pe studentul Constantin Georgescu cu 500 lei.

PROCES-VERBAL,

Astăzi 28 Noembrie 1926, Noi Epitropii Bisericii Parohiale cu hramul la Sft. Stelian, din Satul Valea Orhei, Comuna Chiţorani Jud. Prahova, constatăm prin prezentul proces-verbal, celece urmează:

Inregistrăm în inventarul Bisericii următoarele daruri făcute prin Preotul Zosima Corja căruia îi aducem cele mai bune mulţumiri de felul cum îngrijeşte Biserica:

1. Un Policandru de metal cu 12 sfeşnice cu pietre luminoase şi candelă la mijloc, donat de D-na Maria N. Constantinide în valoare de Lei 12.000;
2. Una îmbrăcăminte pe Sft. masă, donată de D-l Ştefan Drăgănescu, în valoare de Lei 4200;
3. Una îmbrăcăminte idem. donată de D-na Bertola Bucureşti; Lei 5000.
4. Un tablou cu eroii Comunei morţi pentru ţară donat de D-nul A. Zmeureanu în valoare de Lei 500;
5. Una icoană de lemn în valoare de Lei 500 donată de D-l Aurică Matache din Ploeşti.

Toate obiectele donate sunt în valoare de Lei 22.200.

Drept pentru care am încheiat prezentul Proces-Verbal.

Preşedinte Preot, ZOSIMA

Secretar, D. MARINESCU

EPITROPI: D. Marinescu, Gh. N. Stanciu, Gh. Paviloi, Ioan Mitroi, Niculai Pârvu, Gh. St. Năstase

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

BIBLIOGRAFIE

Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului, de protosincel *Policarp P. Morușca,* Arad [1926, pp. 84. Prețul Lei 10.

Broșura este primul număr din «Biblioteca Gânduri creștinești», ce apare în editura Sf. Mânăstiri Hodoș-Bodrog, redactată de părintele arhimandrit Policarp, starețul Sf M-ri. Scrisă pentru popor, broșura poate fi utilizată și de preoțimea noastră la citirile biblice și îndeosebi în legătură cu misiunea printre sectari.

Cuprinsul cărticelei este acesta:

Cuvânt introductiv: Comoara cea mare, Rugăciunea obștească, Răul zilelor de acum. *Biblia cartea cărților:* Descoperirea dumnezeiască, Descoperirea naturală, Descoperirea supranaturală, Impărțirea Bibliei: Cărțile Legii vechi, Cărțile Legii nouă, Inspirația sfintei Scripturi, Folosul citirii Bibliei, Biblia și lucrul zilnic, Biblia în familie, Locuri greu de înțeles. *Biblia și sectele religioase:* Dreptul de a tâlcui Biblia, Amăgitor, pentru dobândă urâtă, Păcătoșenia sectarilor, Botezul lui Ioan—nu al lui Hristos, Credincioșii și sectarii, Invățători fără a fi învățat. *Tradiția sfântă:* Cum s'a scris noul Testament? Apostolii și sfânta Tradiție, Sfintele Taine și slujbele religioase, Scriitori bisericești și scrieri sectare. *Incheiere.*

Se află de vânzare la Librăria Diecezană Arad, și la autor, trimițându-se prețul în mărci postale și porto Lei 070. Pentru expediția recom. Lei 6.

Biblioteca creștinului ortodox. Tiparul Tipografiei Diecezane, Arad.

Un reviriment mântuitor se observă azi în eparhia Aradului, de când P. Sf. Sa Episcopul Grigorie al Aradului a pus și pune la dispoziția clerului și poporului mici broșurele pentru întărirea în credința ortodoxă și combaterea ereticilor. In cele următoare vom arătă titlul celor 23 de broșuri apărute până acum în „Biblioteca Creștinului Ortodox", a căror înrâurire este foarte binefăcătoare. Mulți copii baptiști au cerut botezul și mulți revin la ortodoxie citind aceste broșurele eftine, tipărite în mii de mii de exemplare și aproape epuizate.

Fiecare broșură costă **numai 3 lei.**

Iată broșurile:

Nr. 1. *Dr. Gh. Ciuhandu*: Un neam și-un suflet.
„ 2. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Pruncii trebuesc botezați, dar numai odată.
„ 3. *Pr. N. Popovici:* Legea ortodoxă în trecutul nostru.
„ 4. *Pr. Ignatie Dihor:* Lupta pentru cruce.
„ 5. *Dr. Gh. Ciuhandu*: Calea vieții și calea morții.
„ 6. *Dr. Grigorie Gh. Comșa:* Luptele baptiștilor împotriva preoțimii române.
„ 7. *Pr. Caius Turicu:* Primiți sf. taină a cuminecăturii.
„ 8. *Pr. Cornel Magier:* De ce cinstim noi icoanele și sf. cruce.
„ 9. *Protosincel Iustin I. Suciu:* Să ne mărturisim Preotului (Spovedania).
Nr. 10. *Dr. N. Iorgovan*: Despre păcatul beției.
„ 11. *Protosincel Policarp P. Morușca:* Sfânta Scriptură și tradiția sfântă.
„ 12. *Pr. Ștefan R. Lungu:* Posturile și însemnătatea lor.
„ 13. *Emilian Căpitan*: Oglinda Pocăiților.
„ 14. *Dr. Grigorie Gh. Comșa:* Credința și Botezul.
„ 15. *Dr. Ioan Felea:* La Hristos fără pocăiți.
„ 16. *Dr. Ștefan Cioroianu*: Cinstiți, ascultați și iubiți biserica voastră strămoșească.
„ 17. *Pr. F. Codreanu:* Despre căsătorie.
„ 18. *Dr. Gr. Gh. Comșa:* Misiuni pentru popor.
„ 19. *Dr. Ștefan Cioroianu:* Sfințirea jurământului.
„ 20. *Dr. Ștefan Cioroianu:* Vorbele cele rele strică năravurile bune.
„ 21. *Emilian Căpitan:* Căința unui pocăit.
„ 22. *Dr. Ștefan Cioroianu:* Preotul nostru ortodox creștin.
„ 23. *Dr. Gr. Gh. Comșa:* Pentru Biserica Ortodoxă.

Fiecare broșură va aveà pe viitor și o frumoasă copertă, fără ca prin aceasta să se schimbe prețul.

Se pot comandà dela Librăria diecezană din Arad.

ȘTIRI

Inaugurarea unui muzeu parohial

Duminică 31 Octombrie a. c. cu ocazia ținerii ședinței cercului cultural preoțesc «Schitu-Golesti», al cărui președinte este preotul N. Mănescu, s'a sfințit noul local și s'a inaugurat muzeul parohial din curtea bisericii «Apa Sărată».

După ce preoții cercului, în sobor au oficiat sfințirea apei, a vorbit preotul N. Mănescu despre însemnătatea muzeelor parohiale, ca unul ce a fost ostenitorul și organizatorul acestui mic muzeu, compus din 2 secții: una bisericească și alta cu diferite obiecte vechi, strânse în localitate.

Pentru a se prinde și înregistra un moment din viața acestui sat s'au fotografiat toți enoriașii în grup, spre a se păstra ca document, folositor viitorimei.

MULȚUMIRI

Se aduc călduroase mulțumiri bunului creștin Dumitru Bârsan din București, șoseaua Pantelimon, care din râvna sa cea mare pentru Locașul Domnului a donat Sf. Mânăstiri Cernica una sută mii lei, pentru repararea bisericii Sf. Nicolae din acea Sf. Mânăstire.

TIPOGRAFIA CARȚILOR BISERICEȘTI
https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro